

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.12.2010
KOM(2010) 733 endelig

2010/0353 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter

SEK(2010) 1524 endelig
SEK(2010) 1525 endelig

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Kvalitetspakken består af en række forslag, der tager sigte på at indføre en sammenhængende kvalitetspolitik for landbrugsprodukter, som skal gøre det lettere for landbrugerne at oplyse om et landbrugsprodukts kvalitet, karakteristika og egenskaber, og som skal sikre, at forbrugerne får de oplysninger, de har brug for. Kvalitetspakken omfatter:

- forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter [KOM(2010) XXXX]
- forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningsforordningen), for så vidt angår handelsnormerne for landbrugsprodukter [KOM(2010) XXXX]
- retningslinjer for den bedste praksis for udvikling og anvendelse af certificeringsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer [K(2010) XXXX] og
- retningslinjer for mærkning af fødevarer, som indeholder ingredienser med beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) og beskyttet geografisk betegnelse (BGB) [K(2010) XXXX].

1.1. Begrundelse og formål

Landbrugere og producenter af landbrugsprodukter er under stort konkurrencepres som følge af reformen af landbrugspolitikken, globaliseringen, detailsektorens stærke forhandlingsposition og den generelle økonomiske situation. Samtidig ønsker forbrugerne i stigende grad autentiske produkter, der er produceret ved hjælp af specifikke og traditionelle metoder. Alsidigheden og kvaliteten af Den Europæiske Unions landbrugsproduktion burde give landbrugerne en betydelig konkurrencemæssig fordel med henblik på at opfylde denne efterspørgsel.

Nøjagtig og pålidelig mærkning af produkterne er imidlertid en forudsætning for, at forbrugerne og køberne informeres ordentligt om et landbrugsprodukts karakteristika og landbrugsmæssige kvaliteter. At give producenterne det rigtige værktøj til at informere køberne og forbrugerne om produkternes karakteristika og landbrugsmæssige kvaliteter og at beskytte landbrugerne mod illoyal handelspraksis er netop derfor centrale elementer i Den Europæiske Unions kvalitetspolitik for landbrugsprodukter.

De fleste værktøjer findes allerede på EU-niveau. Det fremgår dog af diverse undersøgelser og drøftelser med de berørte parter, at disse værktøjer kan forbedres, forenkles og gøres mere sammenhængende. Kvalitetspakken tager derfor sigte på at forbedre ikke blot EU's kvalitetslovgivning, men også den lovgivning, der vedrører driften af nationale og private certificeringsordninger, således at de for det første bliver enklere, mere gennemsikkelige og lettere at forstå og for det andet bliver

mindre besværlige at anvende for producenterne og forvaltningerne og lettere at tilpasse til nye tiltag.

1.2. Generel baggrund

EU's kvalitetspolitik for landbrugsprodukter har siden 1990'erne været uløseligt forbundet med de tre EU-kvalitetsordninger, nemlig ordningen for beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, ordningen for økologisk landbrug og ordningen for garanterede traditionelle specialiteter. Derudover har EU's handelsnormer siden indførelsen af den fælles landbrugspolitik udgjort de lovgivningsmæssige rammer, som skulle sikre redelig konkurrence og gnidningsløs markedsfunktion. Disse EU-handelsnormer og -kvalitetsordninger er i det seneste årti blevet suppleret med et stigende antal certificeringsordninger i den private sektor. Disse private ordninger har til formål ved hjælp af kvalitetscertificering at give forbrugerne garanti for, at produkterne rent faktisk besidder de pågældende værdiforøgende karakteristika og egenskaber, og at de er fremstillet i henhold til bestemte mindstenormer.

I forbindelse med omarbejdningen i 2006 af ordningen for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser forpligtede Kommissionen sig til på et senere tidspunkt at tage spørgsmålet om forordningens anvendelse og dens fremtidige udvikling op til revision¹.

I 2007 blev der afholdt en stor konference om alle typer kvalitetsordninger: "Food quality certification—adding value to farm produce" (certificering af fødevarer af høj kvalitet – værdiforøgelse af landbrugsprodukter). Konferencen gav anledning til, at der i 2008 blev udarbejdet en grønbog om landbrugsprodukters kvalitet². De berørte parter bidrog med over 560 detaljerede kommentarer til denne grønbog, som efterfølgende dannede udgangspunkt for den meddelelse om landbrugsprodukters kvalitet³, som blev udarbejdet i 2009. I sidstnævnte meddelelse udstikkes følgende strategiske retningslinjer:

- kommunikationen mellem landbrugere, købere og forbrugere skal forbedres, således at der oplyses bedre om landbrugsprodukternes egenskaber
- der skal være større sammenhæng mellem instrumenterne i EU's kvalitetspolitik for landbrugsprodukter, og
- reglerne skal forenkles, således at det er lettere for landbrugere, producenter og forbrugere at anvende og forstå de forskellige ordninger og mærkningsbetingelser.

1.3. Gældende bestemmelser på området

Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer er beskyttet i henhold til EU-lovgivningen. I 1992 blev der indført

¹ Addendum til udkast til protokol fra det 2720. møde i Rådet for Den Europæiske Union (landbrug og fiskeri) den 20. marts 2006 (7702/06 ADD1).

² KOM(2008) 641 af 15.10.2008.

³ KOM(2009) 234 af 28.5.2009.

harmoniserede EU-regler med henblik på registrering af værdifulde betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, som er produceret i henhold til en varespecifikation i et bestemt geografisk område af producenter med anerkendt knowhow⁴.

Ligeledes i 1992 blev der inden for rammerne af ordningen for garanterede traditionelle specialiteter oprettet et register over fødevarespecialiteter, der har traditionel karakter, enten på grund af deres traditionelle sammensætning eller de traditionelle produktionsmetoder, der er anvendt⁵.

Når det gælder handelsnormer, gælder der en lang række retsforskrifter, der i de fleste tilfælde er udarbejdet på sektorbasis, og som har form af forordninger og direktiver vedtaget af både Rådet og Kommissionen.

Derudover sikrer de fakultative kvalitetsudtryk, som reguleres inden for rammerne af handelsnormerne, at udtryk, der beskriver værdiforøgende karakteristika eller landbrugs- eller forarbejdningsmetoder, ikke misbruges på markedet, således at forbrugerne kan forlade sig på dem, når de skal identificere et produkts forskellige egenskaber.

1.4. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter er en del af den fælles landbrugspolitik. I Kommissionens nylige meddelelse om landbrugspolitikken efter 2013⁶, peger Kommissionen på en række vigtige udfordringer, heriblandt opretholdelse af alsidigheden i landbrugsaktiviteterne i landdistrikterne og fremme af konkurrenceevnen. Dette er mål, som kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter vil bidrage til. Kvalitetspolitikken er ligeledes i tråd med de prioriteringer for Den Europæiske Union, som er udstukket i 2020-meddelelsen⁷, især når det gælder målet om at fremme en mere konkurrencedygtig økonomi, da kvalitet netop er et af de centrale elementer, som EU's landbrug skal konkurrere på.

Dette forslag er knyttet til og i overensstemmelse med politikkerne vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning, det indre marked og konkurrence og EU's handelspolitik over for tredjelande.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12), som ophævede og afløste forordning (EØF) nr. 2081/92. Der er også indført ordninger for geografiske betegnelser for vin, spiritus og aromatiserede vine.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1).

⁶ KOM(2010) 672 endelig af 18.11.2010.

⁷ KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

2. RESULTATER AF HØRINGERNE AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Høring

Interesseparterne er blevet hørt i vid udstrækning. Høringen er især foregået via Den Rådgivende Gruppe for Kvalitet i Landbrugsproduktionen og via grønbogshøringen⁸, som mandede ud i en konference på højt plan, som det tjekkiske formandskab afholdte i marts 2009. Rådet vedtog en række konklusioner⁹ om meddelelsen på mødet i juni 2009. Europa-Parlamentet vedtog desuden i marts 2010 en beslutning med titlen "Kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter: Hvilken strategi skal følges?"¹⁰. Derudover har både Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (januar 2010)¹¹, og Regionsudvalget vedtaget en udtalelse (februar 2010)¹².

2.2. De vigtigste høringsresultater

De berørte parter tog generelt godt imod de retningslinjer, der er udstukket i meddelelsen fra 2009. De vigtigste synspunkter, der blev givet udtryk for, var følgende:

- Med hensyn til beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser kunne de berørte parter ikke tilslutte sig en forenkling, som går ud på at samle de to instrumenter i ét. De fleste af de berørte parter, bortset fra parterne i vin- og spiritussektoren, var dog positivt indstillet over for idéen om at samle de gældende ordninger for vin, spiritus, aromatiserede vine og landbrugsprodukter og fødevarer i én ordning. Kommissionen blev opfordret til yderligere at forenkle, præcisere og strømline ordningerne og til at arbejde for større international anerkendelse af oprindelsesbetegnelserne og de geografiske betegnelser.
- Med hensyn til de garanterede traditionelle specialiteter var der stort set fuldstændig enighed om at fortsætte denne ordning, idet det blev fremhævet, at den rummer et stort potentiale og er meget vigtig for producenter af traditionelle produkter, som ikke kan komme i betragtning til registrering inden for rammerne af ordningen for beskyttede geografiske betegnelser. Nogle parter så gerne, at ordningen blev forenklet og strømlinet, bl.a. ved ikke at videreføre muligheden for at registrere en betegnelse uden at forbeholde den. De berørte parter, der repræsenterede producenter af produkter, som er omfattet af ordningen for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, foreslog, at ordningen for garanterede traditionelle specialiteter også kunne benyttes til produkter med beskyttede betegnelser, især når de indgår i opskrifter.

⁸ I perioden fra den 15. oktober til den 31. december 2008.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0088+0+DOC+XML+V0//DA>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=DA

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cd\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=DA

- Når det gælder handelsnormerne, tog de berørte parter generelt godt imod forslaget om forenkling af normerne såvel som reglerne om mærkning af landbrugsprodukter med oplysninger om produktionsstedet og forslaget om videreudvikling af de fakultative kvalitetsudtryk.
- Ifølge de berørte parter er der desuden behov for at se nærmere på småproducenternes behov, idet EU-ordningerne for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter ofte er for tunge at administrere for disse producenter.

2.3. Konsekvensanalyse

Efter offentliggørelsen af 2009-meddelelsen og gennemgangen af de vigtigste kommentarer dertil blev der foretaget to konsekvensanalyser for at undersøge de muligheder, der opstilles i meddelelsen for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter.

Med hensyn til **geografiske betegnelser** viste analysen, at der er stærke argumenter for at have en ordning for disse betegnelser på EU-niveau, fordi alternativerne til en EU-ordning ikke ville være hverken effektive eller virksomme. Alternativerne var: ordninger, som sektoren er med til at regulere eller regulerer helt selv, ingen foranstaltninger på EU-niveau, beskyttelse på grundlag af Lissabonaftalen¹³, erstatning med en ordning for notifikation af nationale geografiske betegnelser og beskyttelse på grundlag af det allerede eksisterende fælles EU-mærke forkastes. Ifølge konsekvensanalysen er der overbevisende argumenter for at forenkle ordningen og gøre den lettere at håndhæve ved at samle ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer og de ordninger, der gælder for alkoholholdige drikkevarer, i én enkelt ordning, idet hver ordnings særtræk dog bibeholdes. Det anerkendes dog, at visse af de berørte parter er imod denne mulighed.

Analysen af prisoplysningerne viser, at producenterne kan tjene mere på produkter med beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB) og produkter med beskyttede geografiske betegnelser (BGB) end på produkter uden betegnelse, og at der kan forlanges en højere pris for BOB-produkter end for BGB-produkter. Den samlede engrosværdi af BOB- og BGB-landbrugsprodukter og -fødevarer beløber sig til 14,2 mia. EURO (1997), hvilket svarer til ca. 21 mia. EURO i forbrugerpriser. Hvad angår handelen på det indre marked, afsættes 18,4 % af BOB- og BGB-produkterne uden for produktionsmedlemsstaten.

Resultaterne af konsekvensanalysen viser, at merværdien af den beskyttede oprindelsesbetegnelse ville blive reduceret, hvis instrumenterne for henholdsvis beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser blev samlet i ét. Når det gælder miljøpåvirkningerne, viser undersøgelser, at nogle af BOB- og BGB-produkterne produceres i ekstensive driftssystemer, der associeres med høj miljøværdi. Disse BOB- og BGB-produkter udgør det økonomiske grundlag for de offentlige miljøgoder. En af de muligheder, der blev undersøgt, gik ud på at lade producenterne inkludere miljøbetingelser i de tilfælde, hvor det var hensigtsmæssigt.

¹³ Lissabonaftalen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og den internationale registrering heraf (1958).

Hvad angår **garanterede traditionelle specialiteter**, blev der analyseret tre muligheder: 1) indførelse af udtrykket "traditionel" som et fakultativt kvalitetsudtryk og afskaffelse af den gældende ordning, 2) ingen EU-foranstaltninger og 3) forenkling af den gældende ordning (ved kun at tillade registrering af betegnelser, der samtidig forbeholdes). Ifølge konsekvensanalysen vil afskaffelsen af GTS-ordningen dog medføre et tab af de økonomiske og sociale fordele ved en betegnelse, der er beskyttet på tværs af EU, hvilket de berørte parter og EU-lovgiveren fandt uacceptabelt. Det blev desuden konstateret, at beskyttelse af betegnelser på hele det indre marked er en opgave, der kun kan udføres effektivt på EU-niveau. Ordningen for garanterede traditionelle specialiteter (GTS) er indtil nu ikke blevet anvendt i særlig stort omfang, og der findes derfor kun begrænsede oplysninger herom. Det fremgår af diverse undersøgelser, at ordningen har positive økonomiske og sociale virkninger, bl.a. bidrager den til at opretholde traditionelle produktionsmetoder, den giver mulighed for at få dispensation fra hygiejnebestemmelserne, og den giver økonomiske fordele i form af en værdiforøgelse af de produkter, der registreres som garanterede traditionelle specialiteter.

Afskaffelse af ordningen ville derimod ikke have nævneværdige økonomiske eller sociale konsekvenser, når det gælder ikke-beskyttede betegnelser, eftersom nævnte funktioner kan overtages af de nationale eller regionale ordninger, hvilket allerede er sket i flere tilfælde. Det er af hensyn til nærhedsprincippet derfor vanskeligt at retfærdiggøre foranstaltninger på EU-niveau på dette område.

Hvad angår det sociale aspekt, blev det konstateret at ordningerne for BOB, BGB og GTS bidrog til videreførelsen af traditionelle produktionsmetoder, hvilket er til fordel for både producenter og forbrugere.

Det blev dog fremhævet både i konsekvensanalysen af BGB-ordningen og GTS-ordningen, at det i vidt omfang ikke var lykkedes at få de helt små producenter til at deltage i nogen af disse ordninger. Til trods for den kendsgerning, at **småproducenter** ofte associeres med håndværksmæssigt fremstillede produkter, traditionelle produktionsmetoder og lokal afsætning, anser de EU-ordningerne for at være besværlige at anvende, kræve dyre kontrolforanstaltninger og overholdelse af en varespecifikation. Der vil derfor blive foretaget endnu en analyse for at vurdere, hvilke problemer småproducenter støder på ved deltagelsen i EU's kvalitetsordninger. Kommissionen vil eventuelt på grundlag af resultaterne af denne analyse foreslå foranstaltninger til opfølgning af spørgsmålet.

Når det gælder **handelsnormerne**, vil der foruden de konsekvensanalyser, der allerede er foretaget inden for rammerne af meddelelsen fra 2009, blive foretaget yderligere analyser i det omfang, det er nødvendigt, i forbindelse med de forslag til de enkelte normer, der fremsættes inden for rammerne af de delegerede beføjelser, som der med tilpasningen af forordning (EF) nr. 1234/2007 til Lissabontraktaten er fastsat et retsgrundlag for.

Konsekvensanalyserne findes på følgende websted:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. FORSLAGETS RETLIGE ELEMENTER

3.1. Resumé af forslaget

Forslaget til forordning om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter samler de tre indbyrdes supplerende ordninger (oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk) i ét regelsæt, som overvåges af én komité for kvalitetspolitikken. Handelsnormerne vil være omfattet af en særskilt forordning.

3.1.1. *Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, bortset fra vin, aromatiserede vine og spiritus*

Forslaget opretholder og styrker ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer, men inkluderer ikke ordningen for geografiske betegnelser for vin, spiritus og aromatiserede vine. Eftersom der for relativt nylig er foretaget en reform af lovgivningen for vin og spiritus, bør disse ordninger forblive særskilt på dette stadium. Spørgsmålet kan tages op igen på et senere tidspunkt. I mellemtiden vil reglerne for ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer blive tilpasset de regler, der gælder for vin, i det omfang, det er hensigtsmæssigt.

I hovedtræk styrkes og forenkles ordningen således:

- der skal ydes større anerkendelse af den rolle, som sammenslutninger¹⁴, der ansøger om registrering af en betegnelse, spiller og det ansvar, som de påtager sig med henblik på overvågning, fremme af afsætning og kommunikation
- den beskyttelse, som registrerede betegnelser og de fælles EU-symboler ydes, skal styrkes og præciseres
- proceduren for registrering af en betegnelse kortes af
- den rolle, som henholdsvis medlemsstaterne og de sammenslutninger, der ansøger om registrering, spiller med hensyn til håndhævelse af beskyttelsen af de registrerede betegnelser i hele EU, præciseres, og
- definitionerne på oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser tilpasses nøjere til international brug.

Forslaget strømliner de gældende procedurer for registrering af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ved at afkorte tidsfristerne for de forskellige trin. Desuden afklares en række juridiske spørgsmål, og terminologien tilpasses den nyligt vedtagne lovgivning om geografiske betegnelser for vin. Der fastsættes ligeledes et sæt fælles minimumskrav for den officielle kontrol, som skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen og afsættes med korrekt mærkning. Forordningens anvendelsesområde bibeholdes (landbrugsprodukter til konsum og visse andre produkter), idet mørk chokolade er blevet tilføjet.

¹⁴ Enhver sammenslutning, uanset retlig status eller sammensætning, af producenter eller forarbejdningsvirksomheder, der arbejder med samme produkt.

3.1.2. *Garanterede traditionelle specialiteter*

Forslaget bibeholder ordningen med forbeholdte betegnelser for garanterede traditionelle specialiteter i hele EU, mens muligheden for at registrere betegnelser uden forbehold derimod bortfalder. Reklametiltag for (men ikke beskyttelse af) traditionelle produkter er en opgave, der bedst kan løses på nationalt (eller regionalt) plan, og det er derfor ikke berettiget at træffe EU-foranstaltninger. Den nye EU-ordning for garanterede traditionelle specialiteter er forenklet (registreringsprocedurerne er strømlinet, ved at fristerne er kortet af og procedurerne tilpasset BOB-/BGB-ordningerne) og gjort mere målrettet på følgende punkter: Kravet for at opfylde betegnelsen "traditionel" er skærpet, således at det nu er 50 år (i stedet for 25), hvorved ordningens troværdighed styrkes. Ordningen er desuden begrænset til kun at dække færdigretter og forarbejdede produkter, og definitionerne og de proceduremæssige krav er stærkt forenklet for at gøre ordningen mere gennemskuelig.

3.1.3. *Fakultative kvalitetsudtryk*

Når det gælder de fakultative kvalitetsudtryk, som i lighed med kvalitetsordningerne er frivillige og har til formål at hjælpe landbrugerne med at fremhæve et produkts værdiforøgende karakteristika og egenskaber på markedet, foreslås det at inkludere disse i denne forordning. Reglerne for fakultative kvalitetsudtryk er ikke ændret indholdsmæssigt, men tilpasset til de retlige rammer, der følger af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Der vil blive foretaget yderligere undersøgelser og analyser for at vurdere, hvilke problemer producenter af bjergprodukter har med hensyn til mærkning af deres produkter på markedet. Kommissionen vil eventuelt på grundlag af resultaterne af denne analyse foreslå foranstaltninger til opfølgning af spørgsmålet.

3.1.4. *Handelsnormer*

Det fremgår klart af Kommissionens meddelelse om kvaliteten af landbrugsprodukter og de efterfølgende drøftelser, at handelsnormer kan bidrage til at forbedre de økonomiske forhold for produktion og afsætning af landbrugsprodukter og højne kvaliteten heraf. Markedsforvaltningsinstrumenterne indeholder allerede krav om, at produkterne mindst skal være af "sund og sædvanlig handelskvalitet". Det kan være nyttigt at udvide dette minimumskrav til også at gælde for produkter, der ikke er omfattet af specifikke handelsnormer, således at forbrugerne får garanti for, at de produkter, de køber, er af en vis grundlæggende kvalitet.

Forslaget tager også hensyn til nødvendigheden af at tilpasse reglerne til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og Kommissionen vil derfor få overdraget beføjelserne til at udarbejde og vedtage normer.

I henhold til de nye regler vil retsgrundlaget for obligatorisk angivelse af produktionsstedet blive fastlagt for alle sektorer. Dermed kan Kommissionen fra sag til sag og efter de fornødne konsekvensanalyser beslutte at vedtage delegerede retsakter om obligatorisk angivelse af produktionsstedet på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau med henblik på at opfylde forbrugernes krav om gennemsigtighed og oplysning. Mejerisektoren er en af de første sektorer, der bliver

sat under luppen. Kommissionen regner samtidig med, at kravet om obligatorisk angivelse af produktionssted vil blive opretholdt i de sektorer, hvor dette krav allerede gælder.

3.2. Retsgrundlag (om nødvendigt begrundes valget af retsgrundlag)

Artikel 43, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og når det gælder afsnit II, også artikel 118, stk. 1, i nævnte traktat.

3.3. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Hvad angår **subsidiaritetsprincippet**, ydes der i henhold til *ordningerne for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser, garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk* beskyttelse på hele Den Europæiske Unions område af værdiforøgende betegnelser og udtryk, eller deres anvendelse forbeholdes. Producenter, der ikke opfylder kravene, har således ikke ret til at anvende betegnelserne. Hvis de enkelte medlemsstater selv skulle beskytte disse betegnelser og udtryk, ville beskyttelsesniveauet variere fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket kunne vildlede forbrugerne, hindre samhandelen på det indre marked og give anledning til ulige konkurrencevilkår ved afsætningen af produkter med kvalitetsbetegnelser og -udtryk. Sådanne rettigheder, der gælder i hele Den Europæiske Union, kan kun fastsættes effektivt og virksomt på EU-niveau. Atten procent af den samlede værdi af BOB- og BGB-produkter sælges uden for oprindelsesmedlemsstaten, og disse produkter er omfattet af den beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret, som ydes i hele EU i henhold til denne ordning. Salget på det indre marked af produkter med betegnelser, der er beskyttet i henhold til GTS-ordningen, har stor betydning for de pågældende producenter. En betydelig del af den handel, der foregår inden for EU, omfatter desuden produkter med fakultative kvalitetsudtryk, og her ville divergerende definitioner og betydninger forstyrre markedets funktion.

Ordningerne for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter bygger bl.a. på EU-symboler, der er udformet med henblik på at oplyse om hver kvalitetsordnings karakteristika. Hvis symbolerne skal kunne genkendes af forbrugerne i hele EU, hvilket vil gøre ordningerne mere gennemskuelige og gøre det lettere at afsætte kvalitetsprodukter på tværs af grænserne, skal symbolerne fastlægges på EU-niveau.

Gennemgangen og behandlingen af ansøgninger vedrørende *oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter* er en opgave, der - bortset fra visse elementer - ikke nødvendigvis skal foretages på EU-niveau. Vurderingen af, om et produkt opfylder betingelserne for at opnå beskyttelse af betegnelsen i hele EU, opretholdelsen af de rettigheder, der tilfalder producenter, som tidligere har anvendt betegnelsen (især producenter uden for ansøgningsmedlemsstaten) og gennemgangen af ansøgningen for at finde åbenlyse fejl, er opgaver, der bør foretages på EU-niveau. Den indledende detaljerede gennemgang af en ansøgning kan imidlertid foretages mere effektivt på medlemsstatsniveau.

Mærkningsordninger, der har til formål at gøre opmærksom på produkter med særlige kvaliteter, men som ikke yder beskyttelse eller forbeholder anvendelsen af

udtrykket overalt i EU, forvaltes bedst af de nationale myndigheder. Den foreslåede revision af ordningen for *garanterede traditionelle specialiteter* omfatter derfor ikke længere muligheden for at registrere betegnelser, som ikke er beskyttet.

Når det gælder kontrollen med alle ordningerne, hører kontrolopgaverne først og fremmest under de nationale myndigheders ansvar, hvilket er i tråd med forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med foderstof- og fødevarerlovgivningen. Medlemsstaternes kontrolaktiviteter bør - ligeledes i tråd med principperne i nævnte forordning - overvåges på EU-niveau, således at fødevarerordningernes troværdighed kan opretholdes overalt i EU.

Hvad angår **proportionalitetsprincippet**, kræver *ordningerne for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter*, at varespecifikationen overholdes nøje, og at der føres effektiv kontrol med produktionen, hvilket kan være besværligt for producenterne. Dette er dog nødvendigt og står i forhold til målet om at underbygge ordningens troværdighed og yde forbrugerne en effektiv garanti for, at reglerne overholdes. Uden denne garanti kan forbrugerne ikke forventes at betale en ordentlig pris for de kvalitetsprodukter, der udbydes. *Ordningerne for fakultative kvalitetsudtryk* hviler derimod på producenternes egne erklæringer om, at produkterne er i overensstemmelse med reglerne, som igen underbygges af medlemsstaternes almindelige risikobaserede kontrol af landbrugssektoren. Eftersom betingelserne for at deltage i disse ordninger er mindre strenge end for BOB-, BGB- og GTS-ordningerne, står de mindre tunge deltagelses- og kontrol regler i forhold hertil.

Kvalitetsordningerne er et væsentligt led i den fælles landbrugspolitik udviklingsstrategi, som tager sigte på ikke blot at tilskynde EU's landbrugere, men også at sætte dem i stand til at udvikle deres ekspertise inden for afsætning af kvalitetsprodukter med værdiforøgende karakteristika og produktionsmæssige egenskaber. Det er derfor vigtigt, at alle landbrugere har adgang til ordningerne. Selvom landbrugerne skal træffe et velovervejede valg om at påtage sig de forpligtelser, der er forbundet med at afsætte kvalitetsprodukter inden for rammerne af ordningerne, kommer fordelene først landbrugssektoren og forbrugerne rigtig til gode i det øjeblik, hvor alle landbrugere, der ønsker at deltage i ordningerne, har adgang til dem. At ordningerne skal anvendes af hver enkelt medlemsstat på hele dens område står derfor i forhold til dette mål.

3.4. **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter afløser de gældende forordninger, dvs. Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006, og inkorporerer de gældende bestemmelser for fakultative kvalitetsudtryk, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter¹⁵ og i direktiv 2001/110/EF om honning¹⁶.

¹⁵ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 45.

¹⁶ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.

Forordningen ledsages af et parallelt forslag til retsakt om handelsnormer i form af et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, som er tilpasset bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Ingen af disse EU-ordninger har konsekvenser for budgettet.

Det har dog vist sig at være nødvendigt, at Kommissionen spiller en mere aktiv rolle med hensyn til at beskytte betegnelserne i kvalitetsordningerne og EU-symbolerne, specielt i tredjelande. Dertil kræves der yderligere budgetmidler. Beløbene fremgår af finansieringsoversigten.

5. VALGFRIE ELEMENTER: FORENKLING

Den foreslåede forordning forenkler forvaltningen af ordningerne ved at samle de forskellige kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og ordningerne for fakultative kvalitetsudtryk i én enkelt retsakt. Derved sikres der sammenhæng mellem de forskellige instrumenter, og ordningerne gøres mere gennemskuelige for de berørte parter. Forslaget præciserer og forenkler bestemmelserne for medlemsstaterne, som først og fremmest er ansvarlige for gennemførelsen af ordningerne og kontrollen hermed.

Forenklingen består hovedsagelig i følgende:

- Reglerne vedrørende ansøgningsprocedurerne og kontrol er så vidt muligt slået sammen, hvilket betyder, at der skabes sammenhæng mellem reglerne for de forskellige ordninger og de hidtil forskellige procedurer ensrettes.
- Procedurerne kortes af og strammes op, hvor det er muligt.
- Reglerne præciseres, navnlig reglerne vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder.
- Der indføres forenklede begreber, der er lettere for forbrugerne at gennemskue, specielt i ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.
- Der nedsættes én enkelt komité (kvalitetspolitikkomitéen) for alle ordningerne. Denne komité erstatter de to komitéer, der i øjeblikket varetager ordningen for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.

Når det gælder handelsnormerne, tager den foreslåede ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 sigte på at forenkle procedurerne og gøre bestemmelserne om handelsnormer mere gennemskuelige.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FORORDNING

om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 118, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsforslag til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁸,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kvaliteten og alsidigheden af Den Europæiske Unions landbrugsproduktion er en vigtig styrke og konkurrencefordel for EU's producenter og er samtidig en del af EU's levende gastronomiske kulturarv. Denne kulturarv kan vi takke EU's landbrugere og producenter for, som med deres færdigheder og beslutsomhed har opretholdt traditionerne, samtidig med at de har taget hensyn til udviklingen af nye produktionsmetoder og materialer.
- (2) EU's borgere og forbrugere efterspørger i stigende grad kvalitetsprodukter og traditionelt fremstillede produkter. De ønsker således også at bevare en alsidig landbrugsproduktion i EU. Dette ønske giver sig udslag i efterspørgsel efter landbrugsprodukter og fødevarer med en identificerbar specificitet, især når det gælder geografisk oprindelse.
- (3) Producenterne kan dog kun fortsætte med at producere alsidige kvalitetsprodukter, hvis de belønnes ordentligt for deres indsats. Dette kræver, at de på redelige konkurrencevilkår kan oplyse købere og forbrugere om deres produkters karakteristika. Det kræver også, at deres produkter mærkes korrekt, så de kan genkendes på markedet.

¹⁷ EUT C af , s. .

¹⁸ EUT C af , s. .

- (4) Kvalitetsordninger kan hjælpe producenterne med at blive belønnet for deres bestræbelser på at producere et bredt udvalg af kvalitetsprodukter, hvilket er til gavn for landdistrikternes økonomi. Dette gælder specielt i de mindre gunstigt stillede områder, hvor landbruget tegner sig for en betydelig andel af de økonomiske aktiviteter. På denne måde kan kvalitetsordninger bidrage til og supplere ikke blot politikken for udvikling af landdistrikterne, men også den fælles landbrugspolitik markeds- og indkomststøtteordninger.
- (5) De politiske EU-prioriteringer for 2020, som Kommissionen har udstukket i meddelelsen "Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst"¹⁹, inkluderer målet om at opnå en konkurrencedygtig økonomi baseret på viden og innovation, som fremmer høj beskæftigelse og dermed social og geografisk samhørighed. Kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter bør derfor give producenterne det korrekte værktøj til at fremhæve deres produkters særlige karakteristika og afsætte dem og samtidig beskytte producenterne mod illoyal konkurrence.
- (6) De forskellige indbyrdes supplerende foranstaltninger, der er planlagt, bør overholde nærheds- og proportionalitetsprincipperne.
- (7) Følgende forordninger omfatter kvalitetsforanstaltninger for landbrugsprodukter:
- Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter²⁰
 - Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning²¹, særlig artikel 2
 - Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder²², særlig artikel 14 i afsnit IV "Grafiske symboler"
 - Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer²³
 - Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer²⁴
 - Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)²⁵, særlig del II, afsnit II,

¹⁹ Meddelelse fra Kommissionen "Europa 2020 – en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (KOM(2010) 2020).

²⁰ EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.

²¹ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.

²² EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

²³ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

²⁴ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

²⁵ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 45.

kapitel I, afdeling I "Afsætningsregler" og afdeling 1a "Oprindelsesbetegnelser [...] og geografiske betegnelser"

- Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91²⁶
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) Nr. 1576/89²⁷.
- (8) Landbrugsprodukter og fødevarer bør med hensyn til deres mærkning være underlagt de generelle regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler²⁸.
- (9) Ifølge Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter²⁹ er det en prioritering at opnå større overordnet sammenhæng mellem kvalitetspolitikens instrumenter.
- (10) Ordningen for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, ordningen for garanterede traditionelle specialiteter og de frivillige mærkningsregler har alle bestemte fælles mål og regler.
- (11) EU har i nogen tid arbejdet på at forenkle den fælles landbrugspolitikks lovgivningsmæssige rammer. Forenklingsbestræbelserne bør også omfatte de forordninger, der vedrører kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter.
- (12) Nogle af de forordninger, der indgår i kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter, er for nylig blevet revideret og er endnu ikke blevet gennemført fuldt ud. Disse foranstaltninger bør derfor ikke indgå i denne forordning. Det kunne dog være en mulighed at indarbejde dem senere, når lovgivningen er fuldt ud gennemført.
- (13) I lyset af ovenstående bør følgende bestemmelser samles i ét enkelt regelsæt:
- de nye eller ajourførte bestemmelser i forordning (EF) nr. 510/2006 og (EF) nr. 509/2006
 - de bestemmelser i forordning (EF) nr. 510/2006 og (EF) nr. 509/2006, der er bibeholdt
 - de bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007 og direktiv 2001/110/EF, der vedrører frivillig mærkning.

²⁶ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

²⁷ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

²⁸ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

²⁹ KOM(234) 2009 endelig.

- (14) For klarhedens og gennemskuelighedens skyld bør forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006 ophæves og afløses af nærværende forordning.
- (15) Denne forordnings anvendelsesområde bør være begrænset til de landbrugsprodukter til konsum, der er opført i traktatens bilag I og til en liste over produkter, der ikke indgår i nævnte bilag, men som er tæt knyttet til landbrugsproduktion eller til erhvervslivet i landdistrikterne.
- (16) Denne forordning bør gælde uden at gribe ind i den gældende EU-lovgivning om vin, aromatiserede vine og spiritus, økologisk landbrug og fjernområderne.
- (17) Det bør kun være muligt at få registreret oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for produkter og fødevarer, hvis karakteristika er uløseligt knyttet til den geografiske oprindelse. I den tidligere ordning var det kun bestemte typer chokolade, der var inkluderet som konfekturvarer, og dette bør korrigeres.
- (18) Det overordnede mål med at beskytte oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er at give landbrugerne og producenterne mulighed for at opnå en ordentlig pris, der afspejler produktets kvalitet, og for at give tydelige oplysninger om produkter med specifikke karakteristika, der er knyttet til den geografiske oprindelse, hvilket giver forbrugerne grundlaget for at træffe mere velinformerede købebeslutninger.
- (19) At sikre ensartet beskyttelse i hele EU af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende beskyttede betegnelser er ligeledes en opgave, som bedst kan udføres på EU-niveau.
- (20) Med et sæt fælles EU-rammebestemmelser for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som registreres, er det muligt at udvikle disse betegnelser, fordi sådanne bestemmelser i kraft af deres ensartethed sikrer lige konkurrencevilkår for producenter af produkter med sådanne betegnelser og styrker produkternes troværdighed i forbrugernes øjne. Der bør derfor fastsættes bestemmelser for udviklingen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på EU-niveau.
- (21) Erfaringerne fra gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler³⁰ og forordning (EF) nr. 510/2006 viser, at der er visse spørgsmål, som skal tages op, og at der er behov for at præcisere og forenkle nogle af bestemmelserne og strømline ordningens procedurer.
- (22) I lyset af gældende praksis bør de to instrumenter, som anvendes til at fremhæve et produkts tilknytning til det geografiske område, nemlig ordningen for beskyttede oprindelsesbetegnelser og ordningen for beskyttede geografiske betegnelser, opretholdes. Uden at ændre selve begreberne bør der dog foretages visse ændringer af definitionerne for bedre at kunne tage hensyn til den definition af geografiske betegnelser, der er fastsat i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, og for at kunne præcisere reglerne og gøre ordningen mere gennemskuelig for de erhvervsdrivende.

³⁰

EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Ophævet ved og afløst af forordning (EF) nr. 510/2006.

- (23) Et landbrugsprodukt eller en fødevarer med en geografisk betegnelse bør opfylde en række betingelser, som er fastsat i en varespecifikation.
- (24) For at kunne opnå beskyttelse i medlemsstaterne bør oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser udelukkende være registreret på EU-niveau. Medlemsstaterne bør med virkning fra den dato, hvor der indgives en ansøgning om registrering på EU-niveau, kunne yde midlertidig national beskyttelse, uden at det berører handelen inden for EU eller den internationale handel. Den beskyttelse, der ydes i henhold til denne forordning, hvis en betegnelse registreres, bør gælde på lige fod for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser fra tredjelande, der opfylder tilsvarende kriterier, og som er beskyttet i oprindelseslandet.
- (25) Den registreringsprocedure, der fastsættes på EU-niveau, bør give enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse - i en medlemsstat, bortset fra ansøgningsmedlemsstaten, eller i et tredjeland - mulighed for at gøre sine rettigheder gældende ved at gøre indsigelse.
- (26) Ved registreringen af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser bør det sikres, at de erhvervsdrivende og forbrugerne underrettes.
- (27) EU forhandler med sine handelspartnere om indgåelsen af internationale aftaler, bl.a. om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. For at gøre det lettere at underrette offentligheden om sådanne beskyttede betegnelser, og især for at sikre, at betegnelserne faktisk beskyttes, og at der føres kontrol med deres anvendelse, kan de opføres i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser. Medmindre det udtrykkeligt er fastsat i nævnte aftale, at den pågældende betegnelse er en beskyttet oprindelsesbetegnelse, bør betegnelsen registreres som en beskyttet geografisk betegnelse.
- (28) I lyset af deres specificitet bør der fastsættes særlige mærkningsregler for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, som kræver, at producenterne anvender de fastlagte EU-symboler eller angivelser på emballagen. Det bør gøres obligatorisk at anvende disse symboler eller angivelser for EU-betegnelser, dels for at gøre forbrugerne bedre bekendt med denne kategori af produkter og de dermed forbundne garantier, dels for at gøre det lettere at genkende disse produkter på markedet og dermed gøre det lettere at føre kontrol med dem. Af hensyn til WTO-kravene bør det være frivilligt at anvende disse symboler og angivelser, når der er tale om geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser med oprindelse i tredjelande.
- (29) Betegnelser, som opføres i registret, bør beskyttes for at sikre loyal brug og hindre eventuel praksis, som kan vildlede forbrugerne. De foranstaltninger, der træffes til at sikre beskyttelsen af de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne, bør desuden præciseres, især med hensyn til den rolle, som producentsammenslutningerne og medlemsstaternes myndigheder spiller.
- (30) Der bør fastsættes enkle og klare undtagelsesbestemmelser, som gør det muligt at anvende registrerede betegnelser sideløbende med andre betegnelser i en begrænset periode. For at løse forbigående problemer og med henblik på at nå det langsigtede mål, at alle producenter overholder varespecifikationen, bør det være muligt i særlige tilfælde at give dispensation i op til 10 år.

- (31) Den beskyttelse, der ydes i henhold til denne forordning, bør præciseres, navnlig med hensyn til de begrænsninger, der gælder for registreringen af nye varemærker i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker³¹, der kolliderer med registreringen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som det allerede er tilfældet med registreringen af nye varemærker på EU-niveau. Reglerne om ældre intellektuelle ejendomsrettigheder bør også præciseres, navnlig hvad angår varemærker og enslydende betegnelser, der er registreret som beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser.
- (32) Beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør udvides til at omfatte uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning af den registrerede betegnelse ikke blot for produkter, men også for tjenesteydelser for at sikre et højt beskyttelsesniveau og tilpasse bestemmelserne om beskyttelse til dem, der gælder for vinsektoren.
- (33) De betegnelser, der allerede er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 510/2006 på datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, bør fortsat være beskyttet i henhold til nærværende forordning og automatisk opføres i registret.
- (34) Det specifikke formål med ordningen for garanterede traditionelle specialiteter er at hjælpe producenter af traditionelle produkter med at informere forbrugerne om disse produkters værdiforøgende karakteristika. Eftersom der kun er registreret ganske få betegnelser i henhold til den gældende ordning, har den imidlertid ikke opfyldt sit potentiale. De gældende bestemmelser bør derfor forbedres, præciseres og gøres mere målrettede, således at ordningen bliver mere gennemskuelig, anvendelig og attraktiv for potentielle ansøgere.
- (35) Den tidligere ordning gav mulighed for at registrere en betegnelse med henblik på identifikation uden at forbeholde den på EU-niveau. De berørte parter forstod ikke rigtig denne mulighed, og eftersom det at fastlægge betegnelsen på et traditionelt produkt i overensstemmelse med nærhedsprincippet bedre kan gøres på medlemsstatsniveau eller regionalt niveau, bør denne mulighed bortfalde. Erfaringerne viser, at ordningen kun bør omfatte forbeholdelse af betegnelser i hele EU.
- (36) For at sikre, at det kun er betegnelser for ægte traditionelle produkter, der registreres i henhold til ordningen, bør der ses nærmere på, hvilke andre kriterier og betingelser for registrering der bør fastsættes, navnlig hvad angår definitionen af "traditionel", som bør ændres, således at udtrykket kun anvendes for produkter, der har været produceret i en anseelig periode. For bedre at kunne beskytte EU's kulinariske arv bør ordningen for garanterede traditionelle specialiteter i højere grad være rettet mod færdigretter og forarbejdede produkter.
- (37) For at kunne sikre, at garanterede traditionelle specialiteter til stadighed besidder deres specifikke kendetegn, bør producenter forenet i sammenslutninger selv definere produktet i en varespecifikation. Producenter i tredjelande bør også kunne registrere garanterede traditionelle specialiteter.

³¹ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25.

- (38) For at kunne opnå beskyttelse bør garanterede traditionelle specialiteter registreres på EU-niveau. Ved registreringen bør de erhvervsdrivende og forbrugerne også informeres.
- (39) For ikke at skabe ulige konkurrencevilkår bør alle producenter, også producenter i tredjelande, kunne anvende en registreret betegnelse og i givet fald det EU-symbol, der er knyttet til angivelsen "garanteret traditionel specialitet", forudsat at produktet er i overensstemmelse med den relevante varespecifikation, og den pågældende producent er omfattet af en kontrolordning.
- (40) For at beskytte registrerede betegnelser mod misbrug eller enhver praksis, som kan vildlede forbrugerne, bør anvendelsen af betegnelsen forbeholdes det pågældende produkt.
- (41) Betegnelser, der allerede er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 509/2006, og som på datoen for nærværende forordnings ikrafttræden ikke er omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde, bør i en overgangsperiode fortsat være omfattet af de anvendelsesbetingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 509/2006.
- (42) Der bør også fastsættes overgangsbestemmelser for de registreringsansøgninger, som Kommissionen modtager før nærværende forordnings ikrafttræden.
- (43) Der bør være en klar skillelinje mellem de obligatoriske handelsnormer, som er omfattet af lovgivningen om den fælles markedsordning, og de fakultative kvalitetsudtryk, som bør inkluderes i kvalitetsordningernes struktur. De fakultative kvalitetsudtryk bør fortsat bidrage til at realisere målene for handelsnormerne og bør derfor være begrænset til at omfatte de produkter, der er opført i traktatens bilag I.
- (44) Af hensyn til formålet med denne forordning og af klarhedshensyn bør de allerede eksisterende fakultative kvalitetsudtryk være omfattet af denne forordning.
- (45) For at opnå en sammenhængende udvikling af fakultative kvalitetsudtryk, som beskriver specifikke produktkarakteristika og egenskaber bør Kommissionen have beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter at forbeholde nye udtryk, ændre anvendelsesområdet eller -betingelserne eller annullere fakultative kvalitetsudtryk.
- (46) Merværdien af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter beror på forbrugernes tillid, som kun kan opretholdes ved hjælp af effektiv kontrol. Kvalitetsordningerne bør derfor være omfattet af en overvågningsordning med officiel kontrol i tråd med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes³², herunder også en kontrolordning, som omfatter alle produktions-, forarbejdnings- og distributionsstadier. For at gøre det lettere for medlemsstaterne at anvende forordning (EF) nr. 882/2004 i forbindelse med kontrol af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, er der i nærværende forordning inkluderet henvisninger til de mest relevante bestemmelser.

³²

EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1.

- (47) For at forbrugerne kan forlade sig på, at geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter rent faktisk besidder de specifikke egenskaber, bør de erhvervsdrivende være omfattet af en ordning, som indebærer verifikation af, at produkterne overholder varespecifikationen.
- (48) De kompetente myndigheder bør opfylde en række kriterier, der skal sikre, at de er upartiske og effektive. Der bør fastsættes bestemmelser om delegering af beføjelser til et kontrolorgan med henblik på varetagelse af specifikke kontrolopgaver.
- (49) De europæiske standarder (EN-standarder), som er udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), og de internationale standarder, der er udarbejdet af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), bør anvendes i forbindelse med drift og akkreditering af kontrolorganer. Akkrediteringen af disse organer bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter³³.
- (50) Oplysningerne om kontrollen af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter bør indgå i de flerårige kontrolplaner og i de årsrapporter, som medlemsstaterne skal udarbejde i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004.
- (51) Medlemsstaterne bør kunne opkræve et gebyr til dækning af pådragne udgifter.
- (52) De gældende regler om fortsat anvendelse af artsbetegnelser, bør præciseres, således at det klart fremgår, at artsbetegnelser, der ligner eller udgør en del af en betegnelse eller et udtryk, som er beskyttet eller forbeholdt, bør beholde sin status som artsbetegnelse.
- (53) Datoen for fastlæggelse af et varemærkes, en oprindelsesbetegnelses eller en geografisk betegnelses anciennitet bør være den dato, hvor der ansøges om registrering af varemærket i EU eller i medlemsstaterne, og den dato, hvor der indgives en ansøgning om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse til Kommissionen.
- (54) Bestemmelserne om afvisning af ansøgninger om registrering af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på grund af sammenfald med et allerede eksisterende varemærke og om sideløbende anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og varemærker bør fortsat gælde.
- (55) Kriterierne for afvisning af yngre varemærker eller, hvis de allerede er registreret, for at erklære sådanne varemærker ugyldige som følge af sammenfald med allerede eksisterende oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser bør svare til den beskyttelse, der ydes oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.
- (56) Ordninger, der fastsætter intellektuelle ejendomsrettigheder, og navnlig rettigheder, der er fastsat i henhold til ordningerne for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, og de rettigheder, der er fastsat i henhold til varemærkelovgivningen, bør gå forud for forbeholdelsen af betegnelser og fastlæggelsen af angivelser og symboler i henhold til kvalitetsordningerne for garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk.

³³ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

- (57) Den rolle, som sammenslutninger spiller, bør præciseres og anerkendes. Sammenslutninger spiller en vigtig rolle i forbindelse med ansøgninger om registrering oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, også når det gælder ændringer af varespecifikationer og annulleringsansøgninger. Sammenslutninger kan også udarbejde tiltag til overvågning af, at beskyttelsen af registrerede betegnelser håndhæves, at produktionen foregår i overensstemmelse med varespecifikationen, og at der informeres om og iværksættes salgsmæssig fremstød for registrerede betegnelser, og generelt ethvert tiltag, der har til formål at højne værdien af den registrerede betegnelse og gøre kvalitetsordningen mere effektiv. Disse aktiviteter bør på ingen måde fremme eller tilskynde til konkurrencehæmmende adfærd som omhandlet i traktatens artikel 101 og 102.
- (58) For at sikre, at registrerede oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør ansøgningerne gennemgås af den berørte medlemsstats nationale myndigheder, som dog skal overholde nogle fælles minimumsbestemmelser, der omfatter en national indsigelsesprocedure. Kommissionen bør derefter gennemgå ansøgningerne for at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, og at der tages hensyn til EU-lovgivningen og de berørte parter interesser uden for ansøgningsmedlemsstaten.
- (59) Oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter med oprindelse i tredjelande, som opfylder betingelserne i denne forordning, bør kunne registreres.
- (60) De symboler, angivelser og forkortelser, som viser, at et produkt er omfattet af en kvalitetsordning og de dermed forbundne EU-rettigheder, bør beskyttes både i EU og i tredjelande for at sikre, at de nævnte symboler, angivelser og forkortelser kun anvendes i forbindelse med ægte produkter, og at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produktet kvalitet. For at der kan ydes effektiv beskyttelse bør Kommissionen desuden på et centralt grundlag have adgang til rimelige budgetmidler i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)³⁴ og i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik³⁵.
- (61) Registreringsproceduren for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, herunder også fristerne for gennemgang og indsigelse, bør kortes af og strammes op, navnlig med hensyn til beslutningstagningen. Beslutninger om registrering bør træffes på Kommissionens ansvar og under visse omstændigheder med bistand fra medlemsstaterne. Der bør fastsættes procedurer for ændring af varespecifikationen efter registrering og annullering af betegnelser, især hvis det ikke længere kan sikres, at det pågældende produkt overholder varespecifikationen, eller hvis betegnelsen ikke længere anvendes på markedet.

³⁴ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

³⁵ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

- (62) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til traktatens artikel 290 for at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige elementer i denne forordning. Det bør fastsættes, i forbindelse med hvilke elementer denne beføjelse kan udøves, og hvilke betingelser der gælder for delegationen.
- (63) For at sikre, at denne forordning anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 291. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat bør Kommissionen vedtage disse gennemførelsesretsakter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XX/XXXX om ...³⁶ -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

³⁶ EUT xxx af xx.xx.xxxx, s. x.

Afsnit I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning har til formål at hjælpe producenter af landbrugsprodukter med at informere køberne og forbrugerne om produkternes karakteristika og landbrugsmæssige kvaliteter, idet det sikres, at:
 - der hersker redelige konkurrencevilkår for landbrugere og producenter af landbrugsprodukter med værdiforøgende karakteristika og kvaliteter
 - forbrugerne har adgang til pålidelige oplysninger om disse produkter
 - de intellektuelle ophavsrettigheder respekteres, og at
 - det indre markeds integritet opretholdes.

Foranstaltningerne i denne forordning har til formål at fremme landbrugs- og forarbejdningsaktiviteter og produktionsmetoder, der er forbundet med kvalitetsprodukter, hvilket vil bidrage til at realisere politikken for udvikling af landdistrikterne.

2. Ved denne forordning oprettes der "kvalitetsordninger", som udgør grundlaget for identifikation og – i de tilfælde, hvor det er nødvendigt - beskyttelse af betegnelser og udtryk, der viser eller beskriver, at landbrugsproduktet har:
 - a) værdiforøgende karakteristika eller
 - b) værdiforøgende egenskaber som følge af de anvendte produktions- eller forarbejdningsmetoder eller som følge af deres produktions- eller afsætningssted.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I, og for de produkter, der er opført i denne forordnings bilag I, i det omfang, det er angivet deri.

Kvalitetsordningerne i denne forordnings afsnit III gælder dog ikke for uforarbejdede landbrugsprodukter.

For at sikre, at de produkter, der er omfattet af denne forordning, er tæt knyttet til landbrugsprodukter eller til erhvervslivet i landdistrikterne, kan Kommissionen ændre forordningens bilag I ved hjælp af delegerede retsakter.

2. Denne forordning gælder ikke for vinavlsprodukter, bortset fra vineddike, eller for spiritus eller aromatiserede vine.
3. Denne forordning gælder med forbehold af andre specifikke EU-bestemmelser om markedsføring af produkter, navnlig den fælles markedsordning for landbrugsprodukter og bestemmelserne om mærkning af fødevarer.
4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF³⁷ anvendes ikke på de kvalitetsordninger, der oprettes ved denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "kvalitetsordninger": de ordninger, der oprettes i henhold til afsnit II, III og IV
- 2) "sammenslutning": enhver organisation, uanset retlig status, hvis medlemmer hovedsagelig er producenter eller forarbejdningsvirksomheder, der arbejder med samme produkt
- 3) "traditionel": påvist brug på det indenlandske marked i en periode, der er lang nok til, at produktet er videreført af en ny generation; denne periode skal svare til det, der almindeligvis betragtes som to generationer, dvs. mindst 50 år
- 4) "mærkning": mærkning som fastsat i artikel 1, stk. 3, litra a), i direktiv 2000/13/EF
- 5) "specificitet": et produkts karakteristika og produktionsmæssige kvaliteter, som gør, at det tydeligt adskiller sig fra andre lignende produkter af samme kategori
- 6) "artsbetegnelse": en betegnelse, der selvom den henviser til det sted, den region eller det land, hvor produktet oprindeligt blev produceret eller markedsført, er blevet den almindelige betegnelse for produktet i EU.

³⁷ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Afsnit II

BESKYTTEDE OPRINDELSESBETEGNELSER OG BESKYTTEDE GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Artikel 4

Formål

Der oprettes en ordning for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, som har til formål at hjælpe producenter af produkter, der er knyttet til et geografisk område, med at:

- a) opnå ordentlige priser, der afspejler produkternes kvalitet
- b) sikre ensartet beskyttelse af alle betegnelser som en intellektuel ejendomsret på Den Europæiske Unions område
- c) give forbrugerne tydelige oplysninger om produkternes værdiforøgende egenskaber.

Artikel 5

Definitioner af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

1. I dette afsnit forstås ved:

- a) "oprindelsesbetegnelse": en betegnelse, der identificerer et produkt:
 - i) der har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller, i undtagelsestilfælde, i et bestemt land
 - ii) hvis kvalitet eller karakteristika hovedsagelig eller fuldstændigt kan tilskrives et geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og
 - iii) hvis produktionstrin alle har fundet sted i samme afgrænsede geografiske område
- b) "geografisk betegnelse": en betegnelse, der identificerer et produkt:
 - i) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land
 - ii) hvis kvalitet, omdømme eller andre karakteristika hovedsagelig kan tilskrives produktets geografiske oprindelse, og

- iii) som for mindst ét produktionstrins vedkommende er fremstillet i det afgrænsede geografiske område.
2. Uanset stk. 1, litra a), betragtes visse betegnelser som oprindelsesbetegnelser, hvis de råvarer, der anvendes til fremstilling af de pågældende produkter, hidrører fra et større eller et andet geografisk område end det afgrænsede område, forudsat at:
- a) råvarernes produktionsområde er afgrænset
 - b) der gælder særlige betingelser for råvarernes produktion, og
 - c) der findes en kontrolordning, som sikrer, at betingelserne i litra b) overholdes.
- De pågældende oprindelsesbetegnelser skal være anerkendt som oprindelsesbetingelser i oprindelseslandet før den 1. maj 2004.
3. For at kunne tage hensyn til de særlige forhold, der gælder for visse sektorer eller områder, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter vedtage restriktive bestemmelser eller undtagelsesbestemmelser, for så vidt angår de produktionstrin, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område, eller råvarernes oprindelse.

Artikel 6

Artsbetegnelser, kollision med navne på plantesorter eller dyreracer, enslydende betegnelser og varemærker

- 1. Navne, der er blevet artsbetegnelser, må ikke registreres som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser.
- 2. En betegnelse må ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller som geografisk betegnelse, hvis den kolliderer med navnet på en plantesort eller en dyrerace og derfor vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.
- 3. Det er tilladt at registrere en betegnelse, som er helt eller delvis identisk med en betegnelse, der allerede er opført i det register, der er oprettet i henhold til artikel 11, hvis der i praksis tydeligt kan skelnes mellem betingelserne for brug og præsentation af den senere registrerede enslydende betegnelse og den allerede registrerede, således at forbrugerne ikke vildledes.
- 4. En betegnelse registreres ikke som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis registreringen af den pågældende betegnelse på baggrund af et mærkes omdømme og anseelse og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Artikel 7

Varespecifikation

- 1. Et produkt, der ønskes registreret som beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, skal overholde en varespecifikation, som mindst skal omfatte:

- a) den betegnelse, der skal beskyttes som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse
 - b) en beskrivelse af det pågældende produkt med angivelse af eventuelle råvarer og af produktets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske karakteristika
 - c) en afgrænsning af det geografiske område og i givet fald bevis for overholdelse af betingelserne i artikel 5, stk. 2
 - d) bevis for, at produktet har oprindelse i det afgrænsede geografiske område, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra a) eller b)
 - e) en beskrivelse af, hvordan produktet fremstilles, og af de autentiske og uændrede lokale metoder og eventuelt oplysninger om emballering, hvis den ansøgende sammenslutning har besluttet, at emballering skal finde sted inden for det afgrænsede geografiske område med den begrundelse, at dette bidrager til at bevare produktets kvalitet eller sikre dets oprindelse eller sikre, at der føres kontrol
 - f) oplysninger, der viser:
 - i) tilknytningen mellem produktets kvalitet eller karakteristika og det geografiske miljø, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra a), eller i givet fald
 - ii) tilknytningen mellem landbrugsproduktets eller fødevarens kvalitet, omdømme eller andre karakteristika og den geografiske oprindelse, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra b)
 - g) navn og adresse på de myndigheder eller organer, der verificerer, at bestemmelserne i varespecifikationen er overholdt, jf. artikel 34, og angivelse af deres specifikke opgaver.
 - h) eventuelle særlige regler for mærkning af det pågældende produkt.
3. For at sikre, at varespecifikationen giver relevante og kortfattede oplysninger, kan Kommissionen fastsætte yderligere regler for varespecifikationens indhold ved hjælp af delegerede retsakter.

Artikel 8

Indholdet af ansøgninger om beskyttelse

1. En ansøgning om registrering af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse som omhandlet i artikel 46, stk. 2 eller 5, skal mindst omfatte følgende oplysninger:
 - a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning
 - b) den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 7

- c) et enhedsdokument med følgende oplysninger:
 - i) de vigtigste oplysninger fra varespecifikationen: betegnelse, beskrivelse af produktet, herunder, hvis det er relevant, specifikke regler for emballering og mærkning, samt en præcis afgrænsning af det geografiske område
 - ii) en beskrivelse af produktets tilknytning til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra a) eller b), herunder, hvis det er relevant, de specifikke elementer af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrundes tilknytningen.

Er der tale om en ansøgning som omhandlet i artikel 46, stk. 5, skal den desuden omfatte bevis for, at produktets betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

2. Det ansøgningsdossier, der er omhandlet i artikel 46, stk. 4, skal indeholde:
- a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning
 - b) det enhedsdokument, der er nævnt i stk. 1, litra c)
 - c) en erklæring fra medlemsstaten om, at den ansøgning, som den ansøgende sammenslutning har indgivet, og som der er truffet positiv afgørelse om, efter dens opfattelse opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil
 - d) varespecifikationens publikationsreference.

Medlemsstaten sikrer, at den udgave af varespecifikationen, der ligger til grund for dens positive afgørelse i henhold til artikel 46, stk. 4, offentliggøres, og at den gøres elektronisk tilgængelig.

Artikel 9

Midlertidig national beskyttelse

Medlemsstaterne har mulighed for at yde en betegnelse midlertidig national beskyttelse i henhold til denne forordning med virkning fra den dato, hvor der indgives en ansøgning til Kommissionen.

Den midlertidige nationale beskyttelse ophører på den dato, hvor der træffes afgørelse om registrering i henhold til denne forordning, eller hvor ansøgningen trækkes tilbage.

Den berørte medlemsstat bærer alene ansvaret for følgevirkningerne af en sådan national beskyttelse, hvis betegnelsen ikke skulle blive registreret i henhold til denne forordning.

De foranstaltninger, en medlemsstat træffer i medfør af stk. 1, har kun retsvirkninger på nationalt plan og berører ikke handelen inden for EU eller den internationale handel.

Artikel 10

Indsigelsesgrunde

1. Rejses der indsigelse som omhandlet i artikel 48, stk. 1, første afsnit, tages disse kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager dem inden for fristen, og hvis de:
 - a) viser, at de betingelser, der er fastsat i artikel 5, ikke er opfyldt
 - b) viser, at registrering af den foreslåede betegnelse vil være i modstrid med artikel 6, stk. 2 eller 3
 - c) viser, at registrering af den foreslåede betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra a), eller
 - d) indeholder oplysninger, som viser, at den betegnelse, som der ansøges om registrering af, er en artsbetegnelse.
2. Indsigelsesgrundene vurderes i forhold til Den Europæiske Unions område.

Artikel 11

Register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser

1. Kommissionen opretter og ajourfører ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 54, et offentligt tilgængeligt register over de beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der anerkendes i henhold til denne ordning.
2. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for tredjeland produkter, der er beskyttet i EU i henhold til en international aftale, som EU er kontraherende part i, må opføres i registret. Medmindre det udtrykkeligt er fastsat i nævnte aftale, at den pågældende betegnelse er en beskyttet oprindelsesbetegnelse i henhold til denne forordning, opføres sådanne betegnelser i registret som beskyttede geografiske betegnelser.
3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 54, fastsætte, hvordan registret skal udformes, og hvilke oplysninger det skal indeholde.

Artikel 12

Betegnelser, symboler og angivelser

1. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører et produkt, som er fremstillet i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation.

2. Der udarbejdes EU-symboler, som viser, at der er tale om et produkt med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.
3. Er der tale om et produkt med oprindelse i EU, som markedsføres under en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, der er registreret efter procedurerne i denne forordning, skal udtrykkene "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse" eller de dertil knyttede EU-symboler anføres på mærkningen. De dertil svarende forkortelser "BOB" eller "BGB" må ligeledes anføres på mærkningen.
4. Er der tale om produkter med oprindelse i tredjelande, som markedsføres under en betegnelse, der er opført i registret, kan de angivelser, der er omhandlet i stk. 3, og de dertil knyttede EU-symboler også anføres på mærkningen.
5. For at sikre, at forbrugerne informeres ordentligt, fastsætter Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter de tekniske specifikationer for EU-symbolernes udformning og reglerne for mærkning af produkter, der markedsføres under en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, herunder også, hvilke sprog der skal anvendes.

Artikel 13

Beskyttelse

1. Registrerede betegnelser beskyttes mod:
 - a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme
 - b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning" eller tilsvarende
 - c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art og vigtigste egenskaber på den indre eller ydre emballage, i reklamer eller i de dokumenter, der vedrører det pågældende produkt, samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse
 - d) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Hvis en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse indeholder en produktbetegnelse, som betragtes som en artsbetegnelse, vil anvendelsen af denne artsbetegnelse ikke blive anset for at være i strid med litra a) eller b).

2. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser må ikke blive artsbetegnelser.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og juridiske foranstaltninger til at hindre eller standse ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som omhandlet i stk. 1, bl.a. på anmodning af producentsammenslutninger, jf. artikel 42, stk. 1, litra a).

Artikel 14

Forholdet mellem varemærker, oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er registreret i henhold til denne forordning, gives der afslag på ansøgninger om registrering af et varemærke, hvis anvendelsen af dette varemærke er i strid med artikel 13, og hvis det vedrører samme type produkt, når ansøgningen om registrering af varemærket indgives efter den dato, hvor ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er indgivet til Kommissionen.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, erklæres ugyldige.

2. Et varemærke, hvis anvendelse er i strid med artikel 13, og som der i god tro er indgivet ansøgning for, som er registreret, eller som har vundet hævde, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, på EU's område før den dato, hvor ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er indgivet til Kommissionen, kan fortsat anvendes eller fornys for det pågældende produkt uanset registreringen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller at rettighederne dertil ikke er fortabt af grunde, der er anført i forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar om EF-varemærker³⁸ eller i direktiv 2008/95/EF, jf. dog artikel 6, stk. 4. I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.
3. Bestemmelserne i stk. 1 gælder uanset bestemmelserne i direktiv 2008/95/EF.

Artikel 15

Midlertidig tilladelse til at anvende beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser

1. For produkter med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland, bortset fra ansøgerlandet, hvis betegnelse består af eller indeholder en betegnelse, der er i strid med artikel 13, stk. 1, er det, uden at dette berører artikel 14, fortsat tilladt at anvende den beskyttede betegnelse i en overgangsperiode på op til fem år, dog kun hvis det af en indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 48, fremgår, at:
 - a) registreringen af betegnelsen vil skade en helt eller delvis enslydende betegnelse, eller

³⁸ EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.

- b) sådanne produkter har været lovligt markedsført under dette navn i det pågældende område i mindst fem år forud for den dato for offentliggørelse, der er fastsat i artikel 47, stk. 2.
2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter beslutte at forlænge overgangsperioden i stk. 1 til 15 år i behørigt begrundede tilfælde, hvor det kan godtgøres, at formålet med at anvende en betegnelse, som ikke overholder varespecifikationen, ikke på noget tidspunkt har været at udnytte den registrerede betegnelses omdømme, og at forbrugerne ikke er blevet og ikke vil kunne blive vildledt med hensyn til produktets virkelige oprindelse, jf. dog artikel 14.
 3. Ved anvendelsen af den betegnelse, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal oprindelseslandet være klart og tydeligt angivet på mærkningen.
 4. I særlige tilfælde kan medlemsstaterne for at løse forbigående problemer og med henblik på at nå det langsigtede mål, at alle producenter overholder varespecifikationen, også fastsætte en overgangsperiode på op til 10 år med virkning fra den dato, hvor ansøgningen indgives til Kommissionen, på den betingelse, at de berørte producenter lovligt har markedsført de pågældende produkter med vedvarende anvendelse af de pågældende betegnelser i mindst de seneste fem år forud for den dato, hvor ansøgningen indgives til Kommissionen.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse på beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser, som henviser til et geografisk område i et tredjeland.

Overgangsperioderne skal angives i det ansøgningsdossier, der er nævnt i artikel 8, stk. 2.

Artikel 16

Overgangsbestemmelser

1. Betegnelser, der er opført i det register, der er oprettet i henhold til artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 510/2006, opføres automatisk i det register, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 11. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i artikel 7. Eventuelle specifikke overgangsbestemmelser i forbindelse med sådanne registreringer finder fortsat anvendelse.
2. For at beskytte producenternes og de berørte parter rettigheder og legitime interesser kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter fastsætte yderligere overgangsbestemmelser.
3. Denne forordning gælder med forbehold af eventuelle rettigheder til sideløbende anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på den ene side og varemærker på den anden side, som gælder i henhold til forordning (EF) nr. 510/2006.

Afsnit III

GARANTEREDE TRADITIONELLE SPECIALITETER

Artikel 17

Formål

Der oprettes en ordning for garanterede traditionelle specialiteter for at hjælpe producenter af traditionelle produkter med at markedsføre disse produkter og informere forbrugerne om produkternes værdiforøgende egenskaber.

Artikel 18

Kriterier

1. En betegnelse kan registreres som en garanteret traditionel specialitet, hvis den beskriver et bestemt forarbejdet produkt, som:
 - a) er resultatet af en produktionsmåde og en sammensætning, som svarer til den traditionelle praksis for det pågældende produkt, og
 - b) er fremstillet af de råvarer eller ingredienser, der traditionelt har været anvendt.
2. En betegnelse skal for at blive registreret:
 - a) være blevet brugt traditionelt til at betegne det bestemte produkt eller
 - b) give udtryk for produktets traditionelle karakter.
3. En betegnelse registreres ikke, hvis den udelukkende henviser til generelle anprisninger, der anvendes for en gruppe produkter, eller til dem, som er omhandlet i en specifik EU-retsakt.
4. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter præcisere kriterierne for registrering yderligere, således at ordningen fungerer gnidningsløst.

Artikel 19

Varespecifikation

1. For at kunne registreres som en garanteret traditionel specialitet skal produktet være i overensstemmelse med en varespecifikation, som omfatter:
 - a) den betegnelse, som foreslås registreret, på de relevante sprog

- b) en beskrivelse af produktet, herunder de vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske karakteristika, som viser produktets specificitet
 - c) en beskrivelse af den produktionsmetode, som producenterne skal følge, herunder eventuelt arten og beskaffenheden af de råvarer eller ingredienser, der anvendes, og metoden for forarbejdning af produktet og
 - d) de væsentligste elementer, som viser produktets traditionelle karakter.
2. For at sikre, at varespecifikationen giver relevante og kortfattede oplysninger, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter fastsætte regler for udarbejdelsen af varespecifikationen.

Artikel 20

Indholdet af ansøgninger om beskyttelse

1. Ansøgninger om registrering af en betegnelse som en garanteret traditionel specialitet som omhandlet i artikel 46, stk. 2 eller 5, skal indeholde:
- a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning
 - b) den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 19.
2. Det ansøgningsdossier, der er omhandlet i artikel 46, stk. 4, skal indeholde:
- a) de oplysninger, der er nævnt i stk. 1
 - b) en erklæring fra medlemsstaten om, at den ansøgning, som sammenslutningen har indgivet, og som der er truffet positiv afgørelse om, efter dens opfattelse opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil.

Artikel 21

Indsigelsesgrunde

1. Rejses der indsigelse som omhandlet i artikel 48, stk. 1, første afsnit, tages disse kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager dem inden for fristen, og hvis de:
- a) behørigt begrundes, hvorfor den foreslåede registrering ikke er i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning, eller
 - b) giver oplysninger om tidligere brug af den pågældende betegnelse, som den foreslåede registrering kan være til skade for.
2. Kriterierne i stk. 1, litra b), vurderes i forhold til Den Europæiske Unions område.

Artikel 22

Register over garanterede traditionelle specialiteter

1. Kommissionen opretter og ajourfører ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 54, et offentligt tilgængeligt register over de garanterede traditionelle specialiteter, der anerkendes i henhold til denne ordning.
2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 54, fastsætte, hvordan registret skal udformes, og hvilke oplysninger det skal indeholde.

Artikel 23

Betegnelser, symboler og angivelser

1. En betegnelse, der er registreret som garanteret traditionel specialitet, kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører et produkt, som er fremstillet i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation.
2. Der udarbejdes et EU-symbol, som skal gøre opmærksom på ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.
3. Er der tale om produkter med oprindelse i EU, der markedsføres som en garanteret traditionel specialitet, der er registreret i henhold til denne forordning, skal mærkningen indeholde det symbol, der er nævnt i stk. 2, jf. dog stk. 4.

Det er valgfrit at anvende symbolet på garanterede traditionelle specialiteter, der produceres uden for EU.

Symbolet i stk. 2 kan suppleres eller erstattes med angivelsen "garanteret traditionel specialitet".

4. For at sikre, at forbrugerne informeres ordentligt, fastsætter Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter de tekniske specifikationer for EU-symbolernes udformning og reglerne for mærkning af produkter med betegnelsen garanteret traditionel specialitet, herunder også, hvilke sprog der skal anvendes.

Artikel 24

Begrænsninger i forbindelse med anvendelsen af registrerede betegnelser

1. Registrerede betegnelser beskyttes mod misbrug, efterligning eller antydning og mod enhver anden praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de varebetegnelser, der anvendes på nationalt plan, ikke kan forveksles med registrerede betegnelser.

3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte regler for beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter.

Artikel 25

Overgangsbestemmelser

1. Betegnelser, der er registreret i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006, og som beskriver produkter, der hører under dette afsnits anvendelsesområde, opføres automatisk i det register, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 22. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i artikel 19. Eventuelle specifikke overgangsbestemmelser i forbindelse med sådanne registreringer finder fortsat anvendelse. Betegnelser, der falder uden for dette afsnits anvendelsesområde, kan anvendes indtil den 31. december 2017 på de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 509/2006.
2. Betegnelser, der er registreret i overensstemmelse med kravene i artikel 1, stk. 1, første afsnit, og artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 509/2006, herunder betegnelser, der er registreret på grundlag af ansøgninger som omhandlet i artikel 55, stk. 1, andet afsnit, i nærværende forordning, kan anvendes indtil den 31. december 2017 på de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 509/2006.
3. For at beskytte producenternes og de berørte parter rettigheder og legitime interesser kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter fastsætte yderligere overgangsbestemmelser.

Afsnit IV

FAKULTATIVE KVALITETSUDTRYK

Artikel 26

Formål

Der oprettes en ordning for fakultative kvalitetsudtryk for at hjælpe producenter af landbrugsprodukter med værdiforøgende karakteristika og egenskaber med at gøre opmærksom på disse karakteristika og egenskaber på det indre marked og ikke mindst for at støtte og supplere de specifikke handelsnormer.

Artikel 27

Eksisterende fakultative kvalitetsudtryk

1. De fakultative kvalitetsudtryk, der er omfattet af denne ordning på datoen for denne forordnings ikrafttræden, er opført i forordningens bilag II sammen med de retsakter, der fastsætter vilkårene og betingelserne for at anvende disse udtryk.
2. De fakultative kvalitetsudtryk, der er nævnt i stk. 1, gælder indtil de ændres eller annulleres efter proceduren i artikel 28.

Artikel 28

Forbehold, ændring eller annullering

For at tage hensyn til forbrugernes forventninger, den videnskabelige og tekniske udvikling, markedssituationen og udviklingen i handelsnormerne og de internationale normer kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter:

- a) fastlægge nye fakultative kvalitetsudtryk, idet den fastsætter betingelserne for deres anvendelse
- b) ændre betingelserne for anvendelsen af fakultative kvalitetsudtryk eller
- c) annullere fakultative kvalitetsudtryk.

Artikel 29

Nye fakultative kvalitetsudtryk

1. Nye fakultative kvalitetsudtryk skal opfylde følgende kriterier:

- a) udtrykket skal relatere til produktets karakteristika eller produktions- eller fremstillingsmetode
- b) anvendelsen af udtrykket skal forøge værdien af produktet sammenlignet med tilsvarende produkter, og
- c) produktet er blevet markedsført med fokus på de karakteristika eller egenskaber, der er nævnt i litra a), således at forbrugerne i flere medlemsstater kan genkende det.

Kommissionen tager hensyn til eventuelle relevante internationale normer.

- 2. Fakultative udtryk, der beskriver de tekniske kvaliteter ved produktet med henblik på overholdelse af de obligatoriske handelsnormer, og som ikke har til formål at informere forbrugerne om disse produktkvaliteter, kan ikke forbeholdes i henhold til denne ordning.
- 3. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gælder for visse sektorer, og forbrugernes forventninger kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter fastsætte nærmere bestemmelser for de kriterier, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 30

Restriktioner i forbindelse med anvendelsen

- 1. Det er kun tilladt at bruge fakultative kvalitetsudtryk til at beskrive produkter, der opfylder de tilsvarende anvendelsesbetingelser.
- 2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at andre produkter ikke mærkes således, at de kan forveksles med fakultative kvalitetsudtryk.
- 3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte regler for beskyttelsen af fakultative kvalitetsudtryk.

Artikel 31

Overvågning

Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at sikre, at kravene i dette afsnit overholdes, og pålægger passende administrative sanktioner, hvis kravene ikke overholdes.

Afsnit V

FÆLLES BESTEMMELSER

Kapitel I

Officiel kontrol af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter

Artikel 32

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de kvalitetsordninger, der er fastsat i afsnit II og III.

Artikel 33

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004 den eller de myndigheder, der er ansvarlige for den officielle kontrol, der udføres for at verificere, at de juridiske krav vedrørende de kvalitetsordninger, der er oprettet i henhold til nærværende forordning, overholdes.

Procedurerne og kravene i forordning (EF) nr. 882/2004 gælder med de fornødne ændringer for den officielle kontrol, der udføres for at verificere, at de juridiske krav vedrørende kvalitetsordningerne for alle produkter, der er omfattet af nærværende forordnings bilag I, overholdes.

2. De kompetente myndigheder, der er nævnt i stk. 1, skal give tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og have kvalificeret personale og de nødvendige midler til at udføre deres opgaver.
3. Den offentlige kontrol omfatter:
 - a) verifikation af, om produkterne er i overensstemmelse med den pågældende varespecifikation, og
 - b) overvågning af anvendelsen af registrerede betegnelser, som benyttes til at beskrive produkter, der markedsføres i overensstemmelse med artikel 13, når det gælder betegnelser registreret i henhold til afsnit II, og med artikel 24, når det gælder betegnelser registreret i henhold til afsnit III.

Artikel 34

Kontrol af overholdelsen af varespecifikationer

1. Når det gælder beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der anvendes til at beskrive et produkt med oprindelse i EU, foretages kontrollen af, om produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen, før produkterne markedsføres, af:
 - a) en eller flere af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 33, og/eller
 - b) et eller flere kontrolorganer som omhandlet i artikel 2, nr. 5, i forordning (EF) nr. 882/2004, der fungerer som produktcertificeringsorgan.

Udgifterne til kontrol af overholdelsen af varespecifikationerne kan afholdes af de erhvervsdrivende, der kontrolleres.

2. Når det gælder beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der anvendes til at beskrive et produkt med oprindelse i et tredjeland, foretages kontrollen af, om produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen, før produkterne markedsføres, af:
 - a) en eller flere offentlige myndigheder udpeget af det pågældende tredjeland og/eller
 - b) et eller flere produktcertificeringsorganer.
3. Medlemsstaterne offentliggør navn og adresse på de myndigheder og organer, der er omhandlet i stk. 1, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

Kommissionen offentliggør navn og adresse på de myndigheder og organer, der er omhandlet i stk. 2, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er omhandlet i artikel 54, fastsætte, hvilke metoder der anvendes til offentliggørelse af navn og adresse på de produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 35

Overvågning af anvendelsen af en betegnelse på markedet

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 33. Kommissionen offentliggør navn og adresse på disse myndigheder.

Artikel 36

Delegering af opgaver til kontrolorganer

1. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 882/2004 delegere specifikke opgaver vedrørende den officielle kontrol af kvalitetsordningerne til et eller flere kontrolorganer.
2. Disse organer skal være akkrediteret i overensstemmelse med europæisk standard EN 45011 eller ISO/IEC-vejledning 65 (generelle krav til organer, der udfører produktcertificering).
3. Akkrediteringen i stk. 2 må kun foretages af:
 - a) et nationalt akkrediteringsorgan i EU i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008 eller
 - b) et akkrediteringsorgan uden for EU, der har underskrevet den multilaterale anerkendelsesordning inden for rammerne af det internationale akkrediteringsforum.

Artikel 37

Planlægning af kontrolaktiviteter og rapportering herom

1. Medlemsstaterne sikrer, at kontrolforpligtelserne i henhold til dette kapitel udtrykkeligt inkluderes i et særskilt afsnit af de flerårige nationale kontrolplaner, jf. artikel 41, 42 og 43 i forordning (EF) nr. 882/2004.
2. Årsrapporterne vedrørende de kontrolforpligtelser, der er fastsat i denne forordning, omfatter et særskilt afsnit med de oplysninger, der er anført i artikel 44 i forordning (EF) nr. 882/2004.

Kapitel II

Undtagelser i forbindelse med tidligere anvendelser

Artikel 38

Artsbetegnelser

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af udtryk, der er artsbetegnelser i EU, heller ikke, selvom artsbetegnelsen indgår i en betegnelse, der er beskyttet inden for rammerne af en kvalitetsordning, jf. dog artikel 13.
3. For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle faktorer, og især følgende:

- a) de faktiske forhold i medlemsstaterne og i forbrugsområderne
 - b) den relevante nationale lovgivning eller EU-lovgivning.
4. For at beskytte interesseparternes rettigheder fuldt ud kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter fastsætte yderligere bestemmelser for vurdering af, hvorvidt betegnelser eller udtryk som omhandlet i stk. 1 er artsbetegnelser.

Artikel 39

Plantesorter og dyreracer

1. Hvis en betegnelse eller et udtryk, der er beskyttet eller forbeholdt inden for rammerne af en kvalitetsordning som omhandlet i afsnit II, III eller IV, indeholder eller består af navnet på en plantesort eller en dyrerace, hindrer denne forordning ikke markedsføringen af et produkt, hvis mærkning indeholder navnet på en plantesort eller dyrerace, forudsat at:
- a) det pågældende produkt består af eller stammer fra den angivne plantesort eller dyrerace
 - b) forbrugerne ikke vildledes
 - c) anvendelsen af navnet på plantensorten eller dyreracen udgør redelig konkurrence
 - d) anvendelsen ikke udnytter den beskyttede betegnelses omdømme, og
 - e) for så vidt angår kvalitetsordningen i afsnit II, produktionen og markedsføringen af produktet med navnet på den pågældende plantesort eller dyrerace har bredt sig ud over oprindelsesområdet før datoen for ansøgning om registrering af den geografiske betegnelse.
2. For yderligere at præcisere rækkevidden af de rettigheder og friheder, som fødevarevirksomheder har til at anvende navnet på en plantesort eller en dyrerace som omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter fastsætte regler for anvendelsen af sådanne navne.

Artikel 40

Intellektuelle ejendomsrettigheder

Kvalitetsordningerne i afsnit III og IV gælder, uden at dette berører EU's regler eller medlemsstaternes nationale regler vedrørende intellektuel ejendom, og navnlig de regler, som vedrører oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og varemærker.

Kapitel III

Kvalitetsordningernes betegnelser og symboler og producenternes rolle

Artikel 41

Beskyttelse af betegnelser og symboler

1. Betegnelser, forkortelser og symboler, der henviser til kvalitetsordningerne, må kun anføres på et produkts mærkning, hvis produktet er fremstillet i overensstemmelse med reglerne for den kvalitetsordning, de hører ind under. Dette gælder navnlig følgende betegnelser, forkortelser og symboler:
 - a) "beskyttet oprindelsesbetegnelse", "beskyttet geografisk betegnelse", "geografisk betegnelse", "BOB" og "BGB" og de dertil knyttede symboler som omhandlet i afsnit II
 - b) "garanteret traditionel specialitet", "GTS" og det dertil knyttede symbol som omhandlet i afsnit III.
2. Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) kan i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1290/2005 på initiativ af Kommissionen eller på dens vegne på centralt grundlag finansiere administrativ støtte til udvikling, forberedelse, overvågning, gebyrer til administrativ og juridisk støtte og retsbeskyttelse, registreringsgebyrer, fornyelsesgebyrer, overvågningsgebyrer for varemærker, sagsomkostninger og andre relaterede foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte betegnelser, forkortelser og symboler, som henviser til kvalitetsordninger, mod uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning eller enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne både i EU og i tredjelande.
3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter regler for ensartet beskyttelse af de betegnelser, forkortelser og symboler, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 42

Sammenslutningernes rolle

Uden at dette berører de specifikke bestemmelser om producentorganisationer og brancheorganisationer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1234/2007, har sammenslutninger ret til:

- a) at bidrage til at sikre kvaliteten af deres produkter på markedet ved at overvåge anvendelsen af betegnelsen i handelen og, om nødvendigt, ved med henblik på foranstaltningerne i artikel 13, stk. 3, at informere de myndigheder, der er omhandlet i artikel 33
- b) udarbejde informations- og markedsføringstiltag, der tager sigte på at oplyse forbrugerne om produkternes værdiforøgende egenskaber

- c) udarbejde tiltag, der sikrer, at produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen
- d) træffe foranstaltninger for at forbedre ordningernes funktion, herunder opbygning af økonomisk ekspertise, gennemførelse af økonomiske analyser, spredning af økonomiske oplysninger om ordningen og rådgivning af producenterne.

Artikel 43

Retten til at anvende ordningerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsdrivende, der overholder reglerne i afsnit II og III, har ret til at blive omfattet af en kontrolordning som omhandlet i artikel 34.
2. Erhvervsdrivende, der fremstiller og oplagrer en traditionel specialitet, en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, eller som markedsfører en sådan traditionel specialitet, beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, er også omfattet af den kontrolordning, der er omhandlet i dette afsnits kapitel I.
3. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsdrivende, der er villige til at overholde reglerne for en kvalitetsordning i afsnit III og IV, faktisk kan overholde reglerne og ikke af diskriminerende eller andre subjektive årsager hindres i at deltage.

Artikel 44

Gebyrer

Uden at dette berører forordning (EF) nr. 882/2004 og navnlig bestemmelserne i nævnte forordnings afsnit II, kapitel VI, kan medlemsstaterne kræve et gebyr til dækning af deres udgifter til forvaltning af kvalitetsordningerne, også udgifterne til behandling af registreringsansøgninger, indsigelser og ændrings- eller annulleringsansøgninger som omhandlet i nærværende forordning.

Kapitel IV

Ansøgnings- og registreringsprocedurerne for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter

Artikel 45

Ansøgningsreglernes anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de kvalitetsordninger, der er fastsat i afsnit II og III.

Artikel 46

Ansøgning om registrering af betegnelser

1. Det er kun sammenslutninger, der kan indgive ansøgninger om registrering af betegnelser inden for rammerne af de kvalitetsordninger, der er nævnt i artikel 45.

Fysiske eller juridiske personer kan på særlige betingelser ligestilles med en sammenslutning.

For at undgå krav, der ikke står i et rimeligt forhold til målet, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter definere de særlige betingelser, der er nævnt i andet afsnit.

2. Hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit II indgives en ansøgning, som vedrører et geografisk område i en medlemsstat, eller hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit III indgives en ansøgning, som er udarbejdet af en sammenslutning, der er etableret i en medlemsstat, stiles ansøgningen til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaten gennemgår på passende vis ansøgningen for at efterprøve, om den er berettiget og opfylder betingelserne for den pågældende ordning.

3. I forbindelse med den gennemgang, der er nævnt i stk. 2, andet afsnit, iværksætter medlemsstaten en national indsigelsesprocedure, der omfatter en passende offentliggørelse af ansøgningen og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret i eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen.

4. Hvis medlemsstaten efter en vurdering af eventuelle indsigelser finder, at forordningens krav er opfyldt, kan den træffe positiv afgørelse og indsende et ansøgningsdossier til Kommissionen.

Medlemsstaten sørger for at offentliggøre den positive afgørelse og for, at enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse kan påklage den.

5. Hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit II indgives en ansøgning, som vedrører et geografisk område i et tredjeland, eller hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit III, indgives en ansøgning, som er udarbejdet af en sammenslutning, der er etableret i et tredjeland, stiles ansøgningen til Kommissionen, enten direkte eller via myndighederne i det pågældende tredjeland.

6. De dokumenter, der er nævnt i denne artikel, og som sendes til Kommissionen, affattes på et af EU's officielle sprog.

7. For at lette ansøgningsproceduren og præcisere ansøgningernes udformning og indhold, også når det gælder ansøgninger, der vedrører mere end et nationalt område, kan Kommissionen fastsætte de nødvendige regler ved hjælp af delegerede retsakter.

Artikel 47

Kommissionens gennemgang af ansøgninger og offentliggørelse med henblik på indsigelser

1. Kommissionen gennemgår på passende vis ansøgninger, som den har modtaget i henhold til artikel 46, for at kontrollere, om de er berettigede og opfylder betingelserne for den pågældende ordning. Denne gennemgang bør ikke tage mere end 6 måneder.

Ved hjælp af delegerede retsakter og uden bistand fra den komité, der er omhandlet i artikel 54, offentliggør Kommissionen hver måned en liste over de betegnelser, som der er indgivet registreringsansøgning for, med en angivelse af datoen for indgivelsen til Kommissionen.
2. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* ved hjælp af delegerede retsakter og uden bistand fra den komité, der er omhandlet i 54, følgende:
 - a) for ansøgninger, der er indgivet inden for rammerne af ordningen i afsnit II, enhedsdokumentet og henvisningen til den offentliggjorte varespecifikation
 - b) for ansøgninger, der er indgivet inden for rammerne af ordningen i afsnit III, varespecifikationen.

Artikel 48

Indsigelsesprocedure

1. Inden for en frist på to måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* har myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland eller fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, som er etableret i et tredjeland, mulighed for at rejse indsigelse, som stiles til Kommissionen.

Fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra ansøgningen er indgivet, kan inden for en frist, der giver mulighed for at rejse indsigelse som omhandlet i artikel 1, rejse indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret.
2. Kommissionen kontrollerer, om indsigelserne kan antages.
3. Hvis en indsigelse kan antages, opfordrer Kommissionen myndigheden eller den person, der har rejst indsigelsen, og den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen, til at indlede konsultationer i et rimeligt tidsrum på højst tre måneder.
4. Hvis de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, ændres væsentligt som følge af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 3, foretager Kommissionen endnu engang den kontrol, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1.
5. Indsigelsen og de dermed forbundne dokumenter, der sendes til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1-4, affattes på et af EU's officielle sprog.

6. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter regler for indsigelsesproceduren, således at der etableres klare procedurer og frister for indsigelse.

Artikel 49

Afgørelse om registrering

1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed, og efter den kontrol, den har foretaget i henhold til artikel 47, stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne for registrering ikke er opfyldt, træffer den ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er omhandlet i artikel 54, afgørelse om at afvise ansøgningen.
2. Modtager Kommissionen ikke nogen indsigelse, som kan antages i henhold til artikel 48, registrerer den betegnelsen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er omhandlet i artikel 54.
3. Modtager Kommissionen en indsigelse, som kan antages, træffer den efter de konsultationer, der er omhandlet i artikel 48, stk. 3, og idet den tager hensyn til resultaterne af disse konsultationer, enten:
 - a) hvis der er opnået enighed, afgørelse om at registrere betegnelsen ved hjælp af delegerede retsakter og uden bistand fra den komité, der er omhandlet i 54, og den ændrer om nødvendigt de oplysninger, der er offentliggjort i henhold til artikel 47, stk. 2, forudsat at disse ændringer ikke er væsentlige, eller
 - b) hvis der ikke er opnået enighed, afgørelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter.
4. Retsakter, der vedrører registreringer, og afgørelser om afvisning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 50

Ændringer af varespecifikationer

1. En sammenslutning, som har en legitim interesse, kan ansøge om at få godkendt ændringer af en varespecifikation.

I ansøgningen beskrives og begrundes de ønskede ændringer.
2. Er der tale om en eller flere væsentlige ændringer af varespecifikationen, skal ændringsansøgningen indgives og behandles efter den procedure, der er fastsat i artikel 46, 47, 48 og 49.

Er der imidlertid tale om ændringer af mindre omfang, godkender eller afviser Kommissionen ansøgningen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og uden bistand fra den komité, der er omhandlet i artikel 54. Godkendes ansøgningen, offentliggør

Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i artikel 46, stk. 2, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Ændringer, der medfører ændring af den registrerede betegnelse, eller som hindrer det indre markeds funktion, betragtes ikke som uvæsentlige.

3. For at lette den administrative procedure i forbindelse med ændringsansøgninger fastsætter Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter definitionen og anvendelsesområdet for ændringer af mindre omfang og fastlægger ændringsansøgningernes udformning og indhold.

Artikel 51

Annullering

1. Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning af fysiske eller juridiske personer, som har en legitim interesse, annullere registreringen af en beskyttet oprindelsesbetegnelse, en beskyttet geografisk betegnelse eller en garanteret traditionel specialitet ved hjælp af gennemførelsesretsakter i følgende tilfælde:
 - a) det er ikke sikret, at produktet overholder varespecifikationen
 - b) der er ikke markedsført et produkt med den pågældende garanterede traditionelle specialitet, beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse i mindst fem år.

Kommissionen kan på anmodning af den producent, som markedsfører produktet med den pågældende registrerede betegnelse, annullere registreringen.

2. For at fastsætte klare procedurer og sikre, at alle parter har mulighed for at forsvare deres rettigheder og legitime interesser, fastsætter Kommissionen regler for annulleringsproceduren ved hjælp af delegerede retsakter.

Afsnit VI

PROCEDURER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Kapitel I

Procedureregler

Artikel 52

Kommissionens beføjelser

Når Kommissionen tillægges beføjelser, handler den efter proceduren i artikel 53, når det drejer sig om delegerede retsakter, og efter proceduren i artikel 54, når det drejer sig om gennemførelsesretsakter, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i denne forordning.

Artikel 53

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, for en ubegrænset periode.

Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet herom.

2. Den i stk. 1 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Den institution, der har indledt en intern procedure for at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, giver den anden lovgiver og Kommissionen meddelelse herom senest en måned inden den endelige afgørelse træffes og angiver, hvilke delegerede beføjelser der vil kunne tilbagekaldes, og grundene til tilbagekaldelsen.

Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Afgørelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt ved fristens udløb, offentliggøres den delegerede retsakt i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft før fristens udløb, hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke har til hensigt at gøre indsigelse.

Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver grundene hertil.

Artikel 54

Gennemførelsesretsakter

Når der vedtages gennemførelsesretsakter i henhold til denne forordning bistås Kommissionen af Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter efter proceduren i artikel [5] i forordning (EU) nr. [xxxx/yyyy] *(to be completed following the adoption of the regulation on control mechanisms, as referred to in Article 291(2) of the TFEU, currently the subject of discussion by the European Parliament and the Council)*

Kapitel II

Ophævelse og afsluttende bestemmelser

Artikel 55

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006 ophæves.

Artikel 1, stk. 1, og artikel 13 i forordning (EF) nr. 509/2006 gælder dog fortsat for ansøgninger vedrørende produkter, der ikke hører under anvendelsesområdet for afsnit III, som Kommissionen modtager inden datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 56

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [xx.].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

BILAG I

Produkter omhandlet i artikel 2, stk. 1

I. OPRINDELSESBETEGNELSER OG GEOGRAFISKE BETEGNELSER

- øl
- chokolade og afledte produkter
- brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer
- drikkevarer på basis af planteekstrakter
- pastaprodukter
- salt
- vegetabiliske carbohydratgummier og naturharpikser
- sennepspasta
- hø
- æteriske olier
- kork
- kochenille
- blomster og pryddplanter
- bomuld
- uld
- vidje
- skættet hør.

II. GARANTEREDE TRADITIONELLE SPECIALITETER

- færdigretter
- øl
- chokolade og afledte produkter
- brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer

- drikkevarer på basis af planteekstrakter
- pastaprodukter.

BILAG II

Fakultative kvalitetsudtryk

Produktkategori (tarifiering i den kombinerede nomenklatur)	Fakultative kvalitetsudtryk	Retsakt, der fastsætter udtrykket og betingelserne for dets anvendelse
fjerkrækød (KN 0207, KN 0210)	fodret med ekstensivt staldopdræt fritgående frilands frilands - opdrættet i fuld frihed angivelse af slagtealder angivelse af opfedningsperiodens længde	Artikel 11 i forordning (EF) nr. 543/2008
æg (KN 0407)	friske ekstra <i>eller</i> ekstra friske angivelser vedrørende de æglæggende høners foder	Artikel 12 i forordning (EF) nr. 589/2008 Artikel 14 i forordning (EF) nr. 589/2008 Artikel 15 i forordning (EF) nr. 589/2008
honning (CN 0409)	angivelse af oprindelse (fra blomsterarter eller planter) regional oprindelse territorial oprindelse topografisk oprindelse specifikke kvalitetskriterier	Artikel 2 i direktiv 2001/110/EF
olivenolie (KN 1509)	første koldpresning koldekstraktion angivelse af syreindhold skarp frugtagtig: moden eller grøn bitter intens middel let afbalanceret mild olie	Artikel 5 i forordning (EF) nr. 1019/2002
mælk og mejeriprodukter (KN 04)	traditionelt smør	Artikel 115 i og bilag XV til forordning (EF) nr. 1234/2007
smørbare fedtstoffer (KN 0405 og ex 2106, KN ex	fedtreduceret	

1517, KN ex 1517 og ex 2106)

BILAG III

Sammenligningstabel, jf. artikel 55, stk. 3

4. **FORORDNING (EF) NR. 509/2006**

Forordning (EF) nr. 509/2006	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 3, stk. 6
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 3, stk. 4
Artikel 2, stk. 1, litra c)	-
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 3, stk. 3
Artikel 2, stk. 2, første til tredje afsnit	-
Artikel 2, stk. 2, fjerde afsnit	Artikel 46, stk. 1
Artikel 3	Artikel 22, stk. 1
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 18, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
Artikel 4, stk. 3, første afsnit	-
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit	Artikel 18, stk. 3
Artikel 5, stk. 1	Artikel 40, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 39, stk. 1, og artikel 40, stk. 2
Artikel 6, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, litra a)	Artikel 19, stk. 2, litra a)
Artikel 6, stk. 1, litra b)	Artikel 19, stk. 2, litra b)
Artikel 6, stk. 1, litra c)	Artikel 19, stk. 2, litra c)
Artikel 6, stk. 1, litra d)	-
Artikel 6, stk. 1, litra e)	Artikel 19, stk. 2, litra d)

Artikel 6, stk. 1, litra f)	-
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 46, stk. 1
Artikel 7, stk. 3, litra a) og b)	Artikel 20, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 7, stk. 3, litra c)	-
Artikel 7, stk. 3, litra d)	-
Artikel 7, stk. 4	Artikel 46, stk. 2
Artikel 7, stk. 5	Artikel 46, stk. 3
Artikel 7, stk. 6, litra a) til c)	Artikel 46, stk. 4
Artikel 7, stk. 6, litra d)	Artikel 20, stk. 2
Artikel 7, stk. 7	Artikel 46, stk. 5
Artikel 7, stk. 8	Artikel 46, stk. 6
Artikel 8, stk. 1	Artikel 47, stk. 1
Artikel 8, stk. 2, første afsnit	Artikel 47, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, andet afsnit	Artikel 49, stk. 1
Artikel 9, stk. 1 og 2	Artikel 48, stk. 1
Artikel 9, stk. 3	Artikel 21, stk. 1 og 2
Artikel 9, stk. 4	Artikel 49, stk. 2
Artikel 9, stk. 5	Artikel 49, stk. 3 og 4
Artikel 9, stk. 6	Artikel 48, stk. 5
Artikel 10	Artikel 51
Artikel 11	Artikel 50
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13, stk. 1	-
Artikel 13, stk. 2	Artikel 23, stk. 1
Artikel 13, stk. 3	-
Artikel 14, stk. 1	Artikel 33, stk. 1

Artikel 14, stk. 2	Artikel 43, stk. 1
Artikel 14, stk. 3	Artikel 34, stk. 3, andet afsnit
Artikel 15, stk. 1, første led	Artikel 33, stk. 3 litra a), og artikel 34, stk. 1
Artikel 15, stk. 1, andet led	Artikel 36, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 34, stk. 2
Artikel 15, stk. 3	Artikel 36, stk. 2
Artikel 15, stk. 4	Artikel 33, stk. 2
Artikel 16	-
Artikel 17, stk. 1 og 2	Artikel 24, stk. 1
Artikel 17, stk. 3	Artikel 24, stk. 2
Artikel 18	Artikel 54
Artikel 19, stk. 1, litra a)	Artikel 19, stk. 3
Artikel 19, stk. 1, litra b)	Artikel 46, stk. 8
Artikel 19, stk. 1, litra c)	Artikel 46, stk. 8
Artikel 19, stk. 1, litra d)	Artikel 22, stk. 2
Artikel 19, stk. 1, litra e)	Artikel 21, stk. 3
Artikel 19, stk. 1, litra f)	Artikel 51, stk. 2
Artikel 19, stk. 1, litra g)	Artikel 23, stk. 5
Artikel 19, stk. 1, litra h)	Artikel 50, stk. 3
Artikel 19, stk. 1, litra i)	-
Artikel 19, stk. 2	Artikel 25, stk. 1
Artikel 19, stk. 3, litra a)	-
Artikel 19, stk. 3, litra b)	Artikel 25, stk. 2
Artikel 20	Artikel 44
Artikel 21	Artikel 55
Artikel 22	Artikel 56

Bilag I	Bilag I
---------	---------

5. **FORORDNING (EF) NR. 510/2006**

Forordning (EF) nr. 510/2006	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3, stk. 1, første afsnit	Artikel 6, stk. 1
Artikel 3, stk. 1, andet og tredje afsnit	Artikel 38, stk. 1, 2, og 3
Artikel 3, stk. 2, 3 og 4	Artikel 6, stk. 2, 3 og 4
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5, stk. 1	Artikel 3, stk. 3, og artikel 46, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 46, stk. 1
Artikel 5, stk. 3	Artikel 8, stk. 1
Artikel 5, stk. 4	Artikel 46, stk. 2
Artikel 5, stk. 5	Artikel 46, stk. 3
Artikel 5, stk. 6	Artikel 9 og artikel 15, stk. 3
Artikel 5, stk. 7	Artikel 8, stk. 2
Artikel 5, stk. 8	-
Artikel 5, stk. 9	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 5, stk. 10	Artikel 46, stk. 6
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 47, stk. 1
Artikel 6, stk. 2, første afsnit	Artikel 47, stk. 2
Artikel 6, stk. 2, andet afsnit	Artikel 49, stk. 1
Artikel 7, stk. 1	Artikel 48, stk. 1, første afsnit
Artikel 7, stk. 2	Artikel 48, stk. 1, andet afsnit
Artikel 7, stk. 3	Artikel 10
Artikel 7, stk. 4	Artikel 49, stk. 2, og artikel 49, stk. 4
Artikel 7, stk. 5	Artikel 49, stk. 3 og 4, og artikel 48, stk. 4

Artikel 7, stk. 6	Artikel 11
Artikel 7, stk. 7	Artikel 48, stk. 5
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 50
Artikel 10, stk. 1	Artikel 33, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 43, stk. 1
Artikel 10, stk. 3	Artikel 34, stk. 3, andet afsnit
Artikel 11, stk. 1, første led	Artikel 33, stk. 3, litra a), og artikel 34, stk. 1
Artikel 11, stk. 1, andet led	Artikel 36, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 34, stk. 2
Artikel 11, stk. 3	Artikel 36, stk. 2
Artikel 11, stk. 4	Artikel 33, stk. 2
Artikel 12	Artikel 51
Artikel 13, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 13, stk. 3	Artikel 15, stk. 1
Artikel 13, stk. 4	Artikel 15, stk. 2
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 54
Artikel 16, litra a)	Artikel 5, stk. 3
Artikel 16, litra b)	Artikel 7, stk. 3
Artikel 16, litra c)	Artikel 46, stk. 7
Artikel 16, litra d	Artikel 46, stk. 8
Artikel 16, litra e)	-
Artikel 16, litra f)	Artikel 48, stk. 6
Artikel 16, litra g)	Artikel 12, stk. 5
Artikel 16, litra h)	Artikel 50, stk. 3
Artikel 16, litra i)	Artikel 11, stk. 4
Artikel 16, litra j)	-
Artikel 16, litra k)	Artikel 51, stk. 2

Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 44
Artikel 19	Artikel 55
Artikel 20	Artikel 56
Bilag I og bilag II	Bilag I

FINANSIERINGSOVERSIGT				CM/JGS/tm/10/717666 Rev1 6.0.2010.1	
				DATO: 24/11/2010	
1.	BUDGETPOST: 05 04 05 02			BEVILLINGER: FB: 22,5 mio. EUR BB: 9 mio. EUR	
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter				
3.	RETSGRUNDLAG: Artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde				
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Foranstaltningen har til formål at indføre en kvalitetspolitik for landbrugsprodukter, som skal hjælpe landbrugerne med at oplyse forbrugerne om landbrugsprodukternes kvalitet, karakteristika og egenskaber.				
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	12- MÅNEDERS PERIODE (mio. EUR)	INDEVÆREN DE REGNSKABSÅ R 2010 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2011 (mio. EUR)	
5.0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES - OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) - OVER NATIONALE BUDGETTER - AF ANDRE	FB 0,150 BB 0,150	-	-	
5.1	INDTÆGTER - EU's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) - NATIONALE KILDER		-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0. 1	UDGIFTSOVERSLAG	FB 0,110 BB 0,110	FB 0,150 BB 0,150	FB 0,150 BB 0,150	FB 0,150 BB 0,150
5.1. 1	INDTÆGTSOVERSLAG				
5.2	BEREGNINGSMÅDE:				
6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?				JA/NEJ
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET?				JA/NEJ
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?				JA/NEJ
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRSEL PÅ KOMMENDE BUDGETTER?				JA/NEJ
BEMÆRKNINGER: Det foreløbige overslag over, hvilke bevillinger der er nødvendige til foranstaltningerne i artikel 46, stk. 3, navnlig til registrering og beskyttelse af logoer, angivelser og forkortelser i tredjelande, beløber sig til 110 000 EUR i 2012 og 150 000 EUR om året fra 2013. Finansieringen i 2014 og 2015 er afhængig af, om der er tilstrækkelige bevillinger til de pågældende år.					